

Løpe- nr.	Oppslags- nr.	Navn i offentlig bruk / forslag	Vedtak	Navneobjekt	Merknader
1	434745	Grovkløv / Grovklov	Grokløv	Seter/støl	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1941) står /gro:ˈklø:v/ oppført som uttaleform. I bokverket Norske Gaardnavne står /gróˈkløv/ opplyst som uttale (på bruk 29/1, trolig feil for bruk 29/2), og at forleddet kommer "[v]el af Grof f., Bæk, særlig den Fordybning eller Rende, som Bækken graver sig" og etterleddet av klov n. 'kløft, revne'.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Grokløv i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikel, Grokløv i seterlistene fra 1930-tallet, Grovkløvsr i gradteigskart fra 1930, 1941, 1950, 1958 og 1962, samt i Norge 1:50 000 fra 1952, Grovkløv i Norge 1:50 000 fra 1976, 1993, 1999 og 2007, Grokløv i økonomisk kartverk fra 1972 og i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Anne Lise Hjulstad, Kjetil Bollum, Hanne Bekkevold, Heidi B. Bollum og Gunnar S. Olsen, grunneiere på bruk 22/63, skriver at de ønsker Grokløv som skrivemåte. De opplyser at det er skrevet, brukt og uttalt Grokløv gjennom tre generasjoner som de kjenner til, og at lokalbefolkningen også sier Grokløv. I det avledede adressenavnet ønsker de tilsvarende Grokløvvegen uten en ekstra v. Ingar Rudi, grunneier på bruk 29/2, skriver at eiendommen hans alltid har vært omtalt og skrevet som Grokløv, og han har lagt ved et skjøte fra 1974 der den skrivemåten er brukt.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Grokløv i samsvar med uttale, skrifttradisjon og lokale ønsker. De skriver at ut fra tolkningen av navnet i Norske Gaardnavne (se nedenfor), kan det argumenteres for skrivemåten Grovklov. Imidlertid mener de at både uttaleopplysningene, skrifttradisjonen og lokale ønsker tilsier skrivemåten Grokløv.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>

1	434745	<i>Grokløv / Groklov</i>		Seter/støl	<p><u>Vurdering:</u> Dersom forleddet kommer grov f. 'bekk', slik det står i Norske Gaardnavne, tilsier det skrivemåten Grov- av forleddet. Utrykksmåten "Vel af Grof f." tyder likevel på en tvil, og den samme betydningen som der anføres for ordet grov, foreligger også for ordet grop f., som Harald Dokkehaug fører opp i hovedoppgaven sin (1941) fra Hedalen med samme betydning: "søkk eller utholing i lendet, gjerne der ein bekk eller ei elv har gravi ut." Grov- har en betydelig skriftradisjon, men ser i liten grad ut til å ha fått gjennomslag lokalt, og har ikke støtte i uttalen. Når etymologien her også er noe usikker, synes det å være grunnlag for å fastsette Gro- i samsvar med lokale ønsker, jf. § 1 første ledd i forskrift om stadnamn. Etterleddet kommer trolig av klov 'kløft', slik det står i Norske Gaardnavne, og navnet har trolig opprinnelig knyttet seg til det som nå heter Gro(v)kløvs-kartet. Den dialektnære skrivemåten -kløv har imidlertid en entydig normeringspraksis, både i kart og matrikler, og det synes derfor ikke tilrådelig å innføre en fullnormert skrivemåte fjernere fra uttalen nå. Grokløv fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og § 1 første ledd i forskrift om stadnamn.</p>
2	(i matr.)	<i>Grokløv</i>	Grokløv	Stølseiendom 22/63	Jf. løpenr. 1.
3	(i matr.)	<i>Grokløv</i>	Grokløv	Stølseiendom 29/2	Jf. løpenr. 1.

4	1090366	Grokløv	Blankenborg (hovednavn) – Grokløv settes som historisk navnevalg	Stølseiendom 36/11	<p><u>Uttale:</u> Håvard Kvål og Andreas Råheim opplyser /bl̥ɑŋ´kənbørg/ som uttale av dette navnet på telefon med Kartverket. Kvål legger til at /bl̥ɑŋ´kənbørgsetré/ dels brukes dersom man snakker med utenforstående for å klargjøre at det er snakk om ei seter. Både Kvål og Råheim mener at denne setereiendommen lokalt regnes som del av setergrenda Ølnessetre, og ikke som del av Grokløv.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Grokløv i 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Blankenborg i økonomisk kartverk fra 1972, "Blankenborg på Ølnessetro" i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987.</p> <p><u>Vurdering:</u> Opplysningen fra lokale kjentfolk om at Blankenborg er del av Ølnessetre, bekreftes av opplysningen "på Ølnessetro" i bygdeboka. Bruken av navnet Grokløv i matriklene gjenspeiler nok tidligere tiders eiendomsforhold da eiendommen ble fraskilt, og samsvarer ikke med dagens stedsnavnbruk lokalt. Denne setereiendommen har imidlertid Blankenborg som daglignavn etter lokal bruk, og da er det dét navnet som også bør benyttes i offentlig bruk. Blankenborg har allerede vært benyttet i økonomisk kartverk, og det er kun det navnet som er naturlig å videreføre. Grokløv bør settes historisk ettersom det navnet etter vanlig bruk knytter seg til setra Grokløv (22/63 og 29/2), og ikke til dette stedet. Blankenborg fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn. Grokløv er foreldet, og settes som historisk navn.</p>
---	---------	---------	--	-----------------------	--

5	847665	Grokløvs karet / Grokløvs karet	Grokløvs karet	Dal	<p><u>Uttale:</u> I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /ska:ʔ/ oppført som uttaleform av navneleddet skar(d) i Hedalen, i bestemt form /ska:ʔə/. Uttalen /-ska:ʔə/ er også registrert i andre stedsnavn nord i Sør-Aurdal i herredsregisteret.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Grokløvs karet i økonomisk kartverk fra 1972.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Grokløvs karet. De skriver at navneleddet -skar(d)et ut fra opplysningene i herredsregisteret uttales med tjukk l i Sør-Aurdal, og at det tilsier skrivemåten -skaret. De viser til punkt 3.5 i de utfyllende reglene om skrivemåten av norske stedsnavn: «I område med uttalen tjukk l av gammalnorsk rō skal til vanleg rd nyttast. Til dømes skal uttalen /ska:r/ til vanleg skrivast Skard (rettskrivingsform), ikkje Skar (anna rettskrivingsform) eller Skal (lokal dialektform)».</p> <p><u>Vurdering:</u> Kartverket deler Språkrådets vurdering.</p> <p>Grokløvs karet fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og punkt 3.5 i de utfyllende reglene.</p>
6	828167	Grokløvknatten	Grokløvknatten	Ås	<p><u>Uttale:</u> Ikke oppgitt.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Grokløvknatten i økonomisk kartverk fra 1972.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Grokløvknatten.</p> <p><u>Vurdering:</u> I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /knaʔtə/ oppført som uttaleform av navneleddet knatt(e) i Hedalen, i bestemt form /knatt`n/. Hvis dette hankjønnsordet har linn (svak) bøyning i nordre del av Sør-Aurdal også, skulle man forvente uttalen */-knattin/ her, men det ser ut til at uttalen /-knatt'n/ er brukt i hele kommunen. Skrivemåten blir uansett -en i samsvar med gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk. Grokløvknatten fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

7	889698	Bakkeru / Bakkerud	Bakkerud	Gammel bosettingsplass	<p><u>Uttale:</u> Ikke opplyst.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Bakkerud i en rektangelmåling fra 1826, Bakkeru i økonomisk kartverk fra 1973, Bakkerud i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Elling Fekjær ønsker skrivemåten Bakkerud. Svein Lie skriver at Bakkerud er et av mange navn på -rud, og at de alltid skrives -rud.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Bakkerud samsvar med lokale ønsker og vanlig normeringspraksis.</p> <p><u>Vurdering:</u> Etterleddet -rud kommer av gammelnorsk ruð n. 'rydning', og som Språkrådet er inne på, er det en temmelig entydig normeringspraksis for skrivemåten -rud med etymologisk d i stedsnavn. Skrivemåten -rud synes også å være enerådende i dette navnet bortsett fra i økonomisk kartverk.</p> <p>Bakkerud fastsettes som skrivemåte i samsvar med vanlig normeringspraksis og navnets opphav, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>
8	1079495	Teteru / Teterud	Teterud	Gammel bosettingsplass	<p><u>Uttale:</u> Ikke opplyst.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Teterud i en rektangelmåling fra 1826, Teteru i økonomisk kartverk fra 1973, Teterud i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Teterud.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Teterud i samsvar med lokale ønsker og vanlig normering av dette etterleddet.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 7.</p>

9	987186	<i>Braka / Brakar</i>	Braka	Gard 95	<p><u>Uttale:</u> I bokverket Norske Gaardnavne av Oluf Rygh står /bra`ka/ oppført som uttale. Der står det at Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at uttalen er /bra:ka/. I herredsregisteret står /bra:`ka/ som uttaleform, med opplysningen "Vanleg kalla /sto:`rabra:`ka/ i motsetnad til [...] /veş` əbra:`ka/". I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /bra:ka/ som uttaleform, og det presiseres at garden er delt i tre bruk: "Braka (gn. 95,11), Store-Braka (gn. 95,8) og Vesle-Braka (gn. 95,1). Når det gjelder opphav til navnet, viser Dokkehaug til Rygh, som nevner *brøk f., beslektet med brak n. 'brak, larm' (til verbet braka), og Dokkehaug skriver at det ikke kan være tvil om at det er bekken som har gitt garden navn. Arnstein og Guro Li skriver i et hørings svar at uttalen er Braka.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Braker i 1886-, 1904- og 1950-matrikkelen, Brakar i dagens matrikkel, Braka i gradteigskart fra 1918, 1929, 1935, 1953, 1958 og 1962 samt i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, Brakar i Norge 1:50 000 fra 1975, 1993 og 1999.</p> <p><u>Hørings svar:</u> Odd Arne Klemmetsrud skriver skriver at Brager har vært brukt skriftlig, men at Braka er brukt til daglig i Hedalen, og han mener at navnet bør skrives Braka. Sigrid Haugen og Svein Lie ønsker skrivemåten Braka, og at den også brukes i de sammensatte navna der Braka- står som forledd. Svein Lie legger til at Brager er den gamle danske skrivemåten som brukes som slektsnavn. Elling Fekjær ønsker også skrivemåten Braka.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Braka i samsvar med uttalen og lokale ønsker.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
---	--------	-----------------------	--------------	---------	---

9	987186	Brager		Gard 95	<p><u>Vurdering:</u> Om et tilsvarende gardsnavn Brakar i Søndre Land (gnr. 90), der utlyds-er beholdt i uttalen, skriver Rygh i Norske Gaardnavne at navnet formodentlig er et hunkjønnssord i flertall, og at "Formen i Nom. Ental, der vel har været Elvens Navn, maa have været Brøk. I Hedalen har både hankjønnss- og hunkjønnssord imidlertid flertallsformen /-ær/ i dag, så det må ev. være en eldre flertallsform som er bevart her. Samme uttale /bra`ka/ har det likelydende navnet på gnr. 44 lenger nord i Sør-Aurdal, som har Braka som godkjent skrivemåte. Den fordanskede skrivemåten Brager, som er brukt som slektsnavn, har -r, men det synes å være enighet lokalt om at gardsnavnet likevel bør skrives uten -r i samsvar med uttalen, og ikke Brakar med -r i samsvar med opphavet. Skrivemåten Braka, som er ønsket lokalt, har en betydelig skrifttradisjon i kart samt i lokallitteraturen, og det synes samlet sett å være godt grunnlag for å imøtekomme lokale ønsker om skrivemåten Braka. Braka fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
10	543456	Engelien / Vesle Braka	Vesle Braka (undernavn)	Bruk 95/1	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1946) står /bra:`ka/ som uttaleform av gardsnavnet (gnr. 95), med opplysningen "Vanleg kalla /sto:`ræbra:`ka/ i motsetnad til [...] /veš`læbra:`ka/".</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> vesle Braka i gradteigskart fra 1918, 1929, 1935, 1953, 1958 og 1962 samt i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, både Vesle-Braka og Engelien i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Svein Lie skriver at Vesle-Braka er et tidligere navn på Engelien, men at det fortsatt brukes muntlig.</p> <p><u>Vurdering:</u> Navnet Vesle Braka er brukt lokalt som motstykke til Store Braka, som er et fellesnavn på bruk 95/8 og 95/11, jf. løpenr. 12. Vesle Braka har en etablert skriftlig tradisjon i offentlig bruk og en levende talemålsbruk, og er det eldste navnet på bruk 95/1. Det er derfor grunnlag for å videreføre navnet for offentlig bruk ved siden av det nyere navnet Engelien, som i dag står som hovednavn i Sentralt stedsnavnregister (SSR). Se løpenr. 12 når det gjelder bruk av mellomrom i stedet for bindestrek.</p> <p>Vesle Braka fastsettes som skrivemåte av undernavnet i samsvar med § 4 i lov om stadnamn. Navnet Engelien har ikke vært med i denne navnesaken, og videreføres derfor ubehandlet som hovednavn.</p>

11	543456	Dokken / Brakadokka	Brakadokka (hovednavn) / Dokka (undernavn)	Bruk 95/3	<p><u>Uttale:</u> /bra:`kadåk`ka/ står som uttale i herredsregisteret (1946). I bokverket Norske Gaardnavne av Oluf Rygh står /då`kké/ som uttale på bruk 95/4, men det er nok valdresmål, for det stemmer ikke med hedalsmålet. (Svein Lie opplyser i et brev til Kartverket at Oluf Rygh var i Sør-Aurdal, men kun på Bagn da han samlet inn uttalen av gardsnavn, og at det kan forklare slike uttaleformer i Hedalen i Norske Gaardnavne.) I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /dåkk/ oppført som uttaleform av navneleddet dokk i Hedalen, i bestemt form /dåk`ka/. Der nevner han "Brakadokka (95,4)" som eksempel på navn som inneholder dette navneleddet.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Jordet i 1886- og 1904-matrikkelen, Dokken i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Brakadokka i gradteigskart fra 1918, 1929, 1935, 1953, 1958 og 1962 samt i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, Brakadokka og Dokka i Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten Braka- følger av løpenr. 9. Både kortformen Dokka ("gårdens navn") og langformen Brakadokka ("bygdens navn") har skrifttradisjon i offentlig bruk, og det er da grunnlag til å videreføre begge former. Navneformen Brakadokka er mest entydig, og bør derfor stå som hovednavn. Brakadokka fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, og Dokka fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>
----	--------	---------------------	---	-----------	--

12	1090357	<i>Store Braka</i>	Store Braka	Eiendommer, fellesnavn for bruk 95/8 og 11	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret står /bra:ka/ som uttaleform, med opplysningen "Vanleg kalla /sto:ræbra:ka/ i motsetnad til [...] /ves`jæbra:ka/". I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /bra:ka/ som uttaleform, og det presiseres at garden er delt i tre bruk: "Braka (gn. 95,11), Store-Braka (gn. 95,8) og Vesle-Braka (gn. 95,1).</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Store-Braka i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992, der det står bl.a. følgende: "Etter flere fradelinger ble det gamle Store-Braka delt i to, nördre Braka bnr. 8 og søre Braka bnr. 11. Se for øvrig bruk 95/8 og 95/11 nedenfor.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Svein Lie skriver at Store-Braka i si tid ble delt i nåværende Nördre og Søre Braka.</p> <p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten Braka- følger av løpenr. 9. Navnet Store Braka står i motsetning til Vesle Braka på løpenr. 10, jf. s. 357 og 358 i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992. Navnet er skrevet med bindestrek i bygdeboka, men i samsvar med vanlig normeringspraksis ellers for variasjonstillegg av denne typen (Store, Vesle, Nördre, Søre, Øvre, Nedre osv.), viderefører vi en skrivemåte med mellomrom i stedet for bindestrek.</p> <p>Store Braka fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
----	---------	--------------------	--------------------	--	---

13	856927	Nordre Brakar / Brakar / Nordre Brager / Store Brager	Nørdre Braka (hovednavn) / Store Braka (undernavn)	Bruk 95/8	<p><u>Uttale</u>: Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at Nordre i Hedalen uttales Nørdre eller Nørre. Arnstein og Guro Li skriver i et hørings svar at de for nordre sier nørre.</p> <p><u>Skrifttradisjon</u>: Braker store i 1886- og 1904-matrikkelen, Brager store i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Nordre Brager i økonomisk kartverk fra 1973, n Brakar i Norge 1:50 000 fra 1975, 1993 og 1999, Nordre Brakar i Norge 1:50 000 fra 2008, Nørdre Braka i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar</u>: Arnstein og Guro Li skriver at de for nordre sier nørre. Odd Arne Klemmetsrud skriver skriver at Brager har vært brukt skriftlig, men Braka er brukt til daglig i Hedalen, og han mener at navnet bør skrives Nørdre Braka. Svein Lie ønsker generelt bruk av forma Nørdre i stedet for Nordre i Hedalen, og han skriver at Store-Braka i si tid ble delt i nåværende Nørdre og Søre Braka.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet tilrår skrivemåten Nørdre Braka.</p> <p><u>Vurdering</u>: Skrivemåten Braka- følger av løpenr. 9. Etter delingen av Store Braka i to bruk i 1843, har nok Nørdre og Søre gradvis overtatt som retningsord i stedet for Store for å kunne skille mellom bruk 95/8 og 98/11 i navnebruken lokalt. Det er derfor rimelig å sette Nørdre Braka (og Søre Braka på 95/11) som hovednavn, mens navnet Store Braka kan videreføres som undernavn. Se løpenr. 12 når det gjelder bruk av mellomrom i stedet for bindestrek i disse navna.</p> <p>Nørdre Braka fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, mens Store Braka fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>
14	(i matr.)	Nordre Brakar	Nørdre Braka	Bruk 95/89, våningshuset fra 95/8	Jf. løpenr. 9 og 13.
15	795908	Søre Brakar / Søre Brager / Store Brager	Søre Braka (hovednavn) / Store Braka (undernavn)	Bruk 95/11	<p><u>Skrifttradisjon</u>: Braker store i 1886- og 1904-matrikkelen, Store Brager i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Søndre Brager i økonomisk kartverk fra 1973, s Brakar i Norge 1:50 000 fra 1975, 1993 og 1999, Søndre Brakar i Norge 1:50 000 fra 2008, Søre Braka i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar</u>: Svein Lie skriver at Store-Braka i si tid ble delt i nåværende Nørdre og Søre Braka.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet tilrår skrivemåten Søre Braka.</p> <p><u>Vurdering</u>: Jf. løpenr. 9 og 13.</p>

16	847486	<i>Bragerhaug / Brakahaugen / Bragerhaugen</i>	Brakahaugen	Bruk 95/13	<p><u>Uttale:</u> Arnstein og Guro Li skriver i et høringsvar at lokal uttale er Brakahaugen.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Haugen i 1886- og 1904-matrikkelen, Bragerhaugen i 1950-matrikkelen, Bragerhaug i dagens matrikkel, Brakahg i gradteigskart fra 1918, 1929, 1935, 1953, 1958 og 1962 samt i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, Bragerhaug i økonomisk kartverk fra 1973, Brakahaugen i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Elling Fekjær og Svein Lie ønsker skrivemåten Brakahaugen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Brakahaugen i samsvar med uttaleopplysninger og lokale ønsker.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 9.</p>
17	(i matr.)	<i>Bragerhaugen</i>	Brakahaugen	Bruk 95/14	Jf. løpenr. 9 og 16.
18	(i matr.)	<i>Brager skog Aurdølafall</i>	Braka skog Aurdølafall – vedtaket gjelder Braka	Bruk 95/72	Jf. løpenr. 9. Vedtaket gjelder kun hovedleddet Braka, ikke resten av navnet.
19	604483	<i>Bragerbergene / Brakaberga</i>	Brakaberget	Fjellside	<p><u>Uttale:</u> I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /bra:ˈkabərˈgə/ oppført som uttale, og han benytter Brakaberget som normert navneform.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Bragerbergene i økonomisk kartverk fra 1973, Brakaberget (3 ganger) og Brakaberga (1 gang) i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Odd Arne Klemmetsrud skriver skriver at Brakaberga og Bragerbergene har vært brukt skriftlig, men Braka er brukt til daglig i Hedalen, og han mener at dette navnet tilsvarende bør skrives Brakaberga. Elling Fekjær og Svein Lie ønsker også skrivemåten Brakaberga.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Brakaberga, og de viser til at herredsregisteret har registrert formen -berga i et annet, tilsvarende navn.</p> <p><u>Vurdering:</u> Det må være uttalen av det konkrete navnet som avgjør skrivemåten. Uttalen er her i entall, og punkt 2 i de utfyllende reglene tilsier da at navnet også får en skrivemåte i entall: "Bruken av grammatisk kjønn, eintals- eller fleirtalsform, bunden eller ubunden form skal som hovedregel rette seg etter den nedervde lokale uttalen."</p> <p>Brakaberget fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og punkt 2 i de utfyllende reglene.</p>

20	543449	<i>Brakahaugkollen</i>	Brakahaugkollen	Ås	<p><u>Skrifttradisjon</u>: Brakahaugkollen i økonomisk kartverk fra 1973.</p> <p><u>Høringssvar</u>: Elling Fekjær og Svein Lie ønsker skrivemåten Brakahaugkollen.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet tilrår skrivemåten Brakahaugkollen.</p> <p><u>Vurdering</u>: Jf. løpenr. 9.</p>
21	726483	<i>Brakapullen</i>	Brakapullen	Tjern	<p><u>Uttale</u>: I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står Brakapullen oppført som uttalenær navneform.</p> <p><u>Skrifttradisjon</u>: Brakapullen i økonomisk kartverk fra 1973.</p> <p><u>Høringssvar</u>: Elling Fekjær ønsker skrivemåten Brakapullen. Svein Lie ønsker Brakaputten.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet tilrår skrivemåten Brakapullen.</p> <p><u>Vurdering</u>: Etterleddet i dette navnet er pull m. "(lita) oppkome (4a)vasspytt, pøl (1), dam (l, 2b)(øg:) kulp i bekk el elv", jf. Norsk Ordbok, og altså ikke putt m., som har omtrent samme betydning. Navneformen i Dokkehaugs hovedoppgave bekrefter at navneformen i økonomisk kartverk må være riktig. Brakapullen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
22	1016827	<i>Bragerhaugvegen / Brakahaugvegen</i>		Adressenavn	<p>Kommunen er vedtaksmyndighet</p> <p><u>Høringssvar</u>: Svein Lie ønsker Brakahaugvegen som skrivemåte.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet tilrår skrivemåten Brakahaugvegen.</p>

23	706503	Brennsvadet	Brennsvaet	Sva	<p><u>Uttale:</u> Arnstein og Guro Li skriver i et høringsvar at lokal uttale er Brennsvaet. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /sva:/ oppført som uttaleform av navneleddet sva i Hedalen, i bestemt form flertall /sva:´ə/. Han skriver at han har notert ordet 4 ganger i sammensatte stedsnavn, "alle gangene om slettberg i elver."</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Brennsvadet i økonomisk kartverk fra 1973, Brennsvaet i boka Vassfarbrøtningen av Eldor Bråthen fra 2007, der stedet er omtalt som ei tømmervelte brukt av Nørdre og Søre Brenna.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Arnstein og Guro Li skriver i et høringsvar at lokal uttale er Brennsvaet, og de opplyser at dette er et sva, ikke et vad. Halstein Heiene og Sigrid Haugen skriver også at dette er et sva, og at de ønsker Brennsvaet som skrivemåte. Elling Fekjær ønsker derimot skrivemåten Brennsvadet. Svein Lie skriver at det har vært uklart om dette dreier seg om et sva eller et vad(ested), men at Sigrid Haugen har tatt bilder av stedet og gjort det klart at det må være et sva som ligger til grunn for navnet.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Brennsvaet i samsvar med uttalen og flertallet av høringsuttalelsene.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
23	706503	Brennsvaet		Sva	<p><u>Vurdering:</u> Forleddet her er stedsnavnet Brenna (Nørdre og Søre B.), som kommer av hunkjønnordet brenn, jf. hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug, der han fører opp dette ordet som grunnord i stedsnavn i Hedalen. Det går ikke an å avgjøre ut fra uttalen her om dette er en sammensetning av Brenn- og -svaet eller Brenns- og -vadet, men i Sentralt stedsnavnregister (SSR) framgår det at brenn ikke får s-sammensetning når det står som forledd i sammensetninger i andre navn i området, jf. f.eks. navna Brenna og Brennbekken på bruk 87/3 lenger nordvest. I gammelnorsk fikk hunkjønnord -ar i genitiv i entall og -a i flertall, så man skulle heller ikke vente s-sammensetning med dette ordet. Det er derfor overveiende sannsynlig at de som har uttalt seg, har rett i at etterleddet er ordet sva, og ikke ordet vad, noe realforholdene på stedet ifølge høringsvarene og navnebruken ifølge Dokkehaug også bekrefter.</p> <p>Brennsvaet fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og ut fra navnets sannsynlige betydning, jf. § 1.</p>

24	189879	Dikjene / Digenes / Digene / Dikja	Dikja	Bruk 89/2	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at lokal uttale er Dikja. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /di:ˈkə/ oppført som uttaleform av navneleddet dike i Hedalen, i bestemt form flertall /di:kə/. Der nevner han "Dikja (89,2)" som eksempel på navn som inneholder dette navneleddet, og at ordet lokalt gjerne brukes om "ei myr der det renn ein holbekk". Arnstein og Guro Li skriver i et høringssvar at lokal uttale er Dikja.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Dikjene i i 1886- og 1904-matrikkelen, Digene i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Digene i gradteigskart fra 1935, 1953, 1958 og 1962 samt i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, Digenes (!) i Norge 1:50 000 fra 1975, 1993 og 1999, Digene i Norge 1:50 000 fra 2008, Dikja (Digene) i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 271.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sondre Digene, grunneier på bruk 89/2, skriver at garden fikk navnet Dikja da den ble skilt ut fra Nerby i 1862, og at navnet også er brukt i dagligtale siden den gang. Han mener at bruksnavnet derfor bør skrives Dikja. Elling Fekjær og Svein Lie ønsker også skrivemåten Dikja.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Dikja i samsvar med uttalen og lokale ønsker.</p> <p><u>Vurdering:</u> Dette navnet består av det linne intetkjønnsordet dike, og nærmeste flertallsform etter dagens rettskriving er Dika. Men den skrivemåten ivaretar ikke uttalen med palatal kj-lyd, som benyttes i alle bøyingsformer av dette ordet i dialektene og i nynorsk uttale. Dikja med j var klammeform i nynorsk tidligere, nettopp for å ivareta riktig uttale i linne intetkjønnsord ved bruk av a-mål. Skrivemåten Dikj- har lang skrifttradisjon i dette navnet, noe som også taler for å videreføre denne skrivemåten når den er ønsket lokalt. Dikja fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

25	67666	<i>Djupedalen / Djupedal / Dybedal</i>	Djupedal (hovednavn) / Djupedalssetra (undernavn)	Seter/støl	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret står /ju:ˈpæda:t/ som uttaleform og med merknaden "Ei heil grend av sætrar." Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at ordet seter lokalt uttales med den vanlige åpne e-en som finnes på det meste av Østlandet, og at navnet Djupedal har ubestemt form. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /sɛ:ˈtər/ som uttaleform av dette navneleddet. Arnstein og Guro Li skriver i et høringsvar at lokal uttale er Djupedarn. Svein Lie skriver at Djupedal i ubestemt form trolig er det rette.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Djupedal (4 ganger) i seterlistene fra 1930-tallet, Djupedalsrne i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1970, Djupedalen i Norge 1:50 000 fra 1976, 1993, 1999 og 2008, Djupedalssætrene og Djupedalssæter (2 tilstøtende kartblad) i økonomisk kartverk fra 1973, Djupedal (20 ganger) og Djupedalssetra (3 ganger) i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Høringsvar:</u> Halstein Heiene skriver at Djupedal er navn på seter og dal. Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Djupedal i tråd med dialekten. Svein Lie skriver at Djupedal i ubestemt form trolig er det rette. Han mener at navn på -sæter/-sætra bør skrives seter/setra i samsvar med ordet seter.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Djupedal i samsvar med herredsregisteret og to av tre høringsuttalelser.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
----	-------	--	--	------------	---

25	67666	<i>Djupedalssætrene</i>		Seter/støl	<u>Vurdering:</u> Det meste tyder på at ubestemt form Djupedal er den navneformen som har lokal talemålstradisjon. Det tilsier at den navneformen også fastsettes for offentlig bruk, jf. punk 2 i de utfyllende reglene: "Bruken av grammatisk kjønn, eintals- eller fleirtalsform, bunden eller ubunden form skal som hovedregel rette seg etter den nedervde lokale uttalen." Siden den sammensatte navneformen med -setra/-setrene har en viss skrifttradisjon i kart, og den har en viss lokal bruk, jf. Djupedalssetervegen, kan den videreføres som undernavn. Navnet får da skrivemåten -setra med e i samsvar med gjeldende rettskriving i norsk og lokale ønsker om seter framfor sæter. Brukt som proprium (egennavn) synes entall å være riktigst i den sammensatte navneformen Djupedalssetra, jf. bruken av Djupedalssetra i bygdeboka, og det er også best i samsvar med vanlig lokal og regional navnebruk ellers for de fleste slike setergreider, mens Djupedals(-)sætrene i flertall helst må anses som appellativisk bruk (i betydningen 'setrene på Djupedal'). Djupedal fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, og Djupedalssetra fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 i lov om stadnamn.
26	221261	<i>Djupedalssæter / Djupedalssætrene</i>	(utgår)	Seter/støl	Dublett til løpenr. 25. Navneobjektet utgår fra SSR.
27	(i matr.)	<i>Sæteren Djupedal</i>	Djupedal	Stølseiendom 84/11	Jf. løpenr. 25.
28	889271	<i>Djupedalsbekken</i>	Djupedalsbekken	Bekk	<u>Skrifttradisjon:</u> Djupedalsbekken i økonomisk kartverk fra 1973. <u>Høringssvar:</u> Elling Fekjær ønsker skrivemåten Djupedalsbekken. <u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Djupedalsbekken. <u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 25.
29	828264	<i>Djupedalsberget</i>	Djupedalsberget	Ås	<u>Skrifttradisjon:</u> Djupedalsberget i økonomisk kartverk fra 1973. <u>Høringssvar:</u> Elling Fekjær ønsker skrivemåten Djupedalsberget. <u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Djupedalsberget. <u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 25.
30	1016654	<i>Djupedalssetervegen</i>		Adressenavn	Kommunen er vedtaksmyndighet <u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Djupedalssetervegen.

31	552949	<i>Fossbrøyta</i>	Fossbrøtta	Elv	<p><u>Uttale:</u> Navnet er oppgitt med tre uttaler i herredsregisteret: /føss`brø:ta/, /føss`brøt`ta/ og /fåss`brø(:)ta/, sistnevnte lengst sør i Hedalen. Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at Fossbrøtta er den vanlige uttalen i Sør-Hedalen, som navnet knytter seg til. Han presiserer at varianten /føss-/ med /ø/ i forleddet benyttes i nordbygda og med /å/ i sørbygda. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /føss`brøtta/ og /fåss`-/ oppført som uttaleformer, og at det står at etterleddet kommer av gammelnorsk brot n., til brjóta 'bryte'.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Fossbrøyta i gradteigskart fra 1918, 1929, 1935, 1953, 1958 og 1962 samt i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, 1975, 1993, 1999 og 2008, Fossbrøyta og Fossbrøtta på økonomisk kartverk fra 1973, Fossbrøta og Fossbrøtta i hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres fra 1941, Fossbrøtta i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Halstein Heiene skriver at navnet kommer av "brøtt", ikke av "brøyte". Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Fossbrøtta i tråd med dialekten. Elling Fekjær ønsker også skrivemåten Fossbrøtta. Svein Lie skriver at sisteleddet kommer av 'brot', ikke 'brøyt', og at det derfor bør skrives Fossbrøtta.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Fossbrøtta i samsvar med uttalen og lokale ønsker. De skriver at dialektuttalen er såpass langt fra brot at de ikke finner det naturlig å tilrå Fossbrota eller lignende.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
----	--------	-------------------	-------------------	-----	---

31	552949	Fossbrøtta / Fossbrøta		Elv	<p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten Fossbrøya, som har vært brukt i kart i over 100 år, tyder på at etterleddet i navnet har vært tolket som substantivet brøyte f. eller som en substantivering av verbet brøyte. Uttalen med /-brøtta/ uten diftong tyder derimot på et annet opphav, og Harald Dokkehaug mener etterleddet kommer av gammelnorsk brjóta, mens Språkrådet mener at etterleddet er ordet brot/brott n., som bl.a. har betydningen 'bratt bakke eller berg'. Dokkehaug nevner man i hedalsmål sier /u:t`på føss`brøttə/ om et sted der elva fra å renne stilt, går over i fosser og stryk. Her foreligger trolig primærnavnet, mens elvenavnet på -a er en hunkjønnsavledning, slik man ofte ser i særlig eldre elvenavn uten eget funksjonsord som f.eks. -elva eller -åa. Fossbrøtta er et helt særegent navn, og Kartverket deler Språkrådets vurdering om at det her ikke synes tilrådelig med en fullnormering til Fossbrotta her, som ville være nærmeste rettskrivingsform. I "Føresegner om skrivemåten av stadnamn" fra 1957, som var en forløper til dagens stedsnavnlov, stod følgende bestemmelse: "I individuelle og lite gjennomskodelege namn og i sermerkete eller lite kjende ord og namnelekkar bør normeringa vera varsam." En slik praksis har vært videreført siden da, også etter at lov om stadnamn trådte i kraft, og navnet Fossbrøtta er et typisk tilfelle som bør behandles etter det prinsippet. Skrivemåten -brøya er etter alt å dømme en feilnormering, og når det heller ikke har talemålsgrunnlag, og lokale ønsker om -brøtta er entydige, gir det godt grunnlag for å fravike den lange skrifttradisjonen for -brøya i dette navnet. Fossbrøtta fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
----	--------	---------------------------	--	-----	---

32	532111	Fossbrøytdammen / Nerstaddammen		Bru	<p>Fylkeskommunen er vedtaksmyndighet (saken gjelder både navnevalg og skrivemåte, men ikke skrivemåten av navneleddet Nerstad-). Fylkeskommunen må hente inn tilråding fra Språkrådet før vedtak.</p> <p><u>Uttale:</u> Arnstein og Guro Li skriver i et høringssvar at lokal uttale er Nerstaddammen.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Fossbrøytdammen i Nasjonal vegdatabank (NVDB), Nerstaddammen i økonomisk kartverk fra 1973, Fossbrøtttdammen i boka Vassfarbrøtningen av Eldor Bråthen fra 2007, der navnet har merknaden "også kalt Nerstaddammen".</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen ønsker navneformen Nerstaddammen i tråd med det folk sier i dag. Elling Fekjær ønsker også navneformen Nerstaddammen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet påpeker at skrivemåten av navnet Nerstad ikke er med i saken, men gir ikke tilråding for noen av navna.</p>

33	67974	Frosttjernet / Frøstjern	Frosttjern	Tjern	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at ordet tjern lokalt i Hedalen har uttalen /kjenn/. I herredsregisteret (1945) står /frøss`kønn/ oppført som uttaleform. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /frøst`kønn/ og /frøss`kønn/ oppført som uttaleformer. Han skriver at det er grunt vann der, slik at tjernet fryser tidlig om høsten.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Frøstjern (og Frøstjernmyrene) i økonomisk kartverk fra 1973, Frosttjt (og Frosttjernmyrane) i Norge 1:50 000 fra 1975 og 1993, Frosttjernet (og Frosttjernmyrane) i Norge 1:50 000 fra 1999 og 2008.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Halstein Heiene ønsker skrivemåten -kjenn, og mener at de lokalt skriver og uttaler kjenn med kj-lyd på samme måte som i kjøkken, kjeller o.l. Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Frøsttjern, og skriver at navnet må ha to t-er, selv om hun helst ville hatt Frøstkjenn, slik man sier det. Hun legger til at man uansett må være konsekvent i alle sammensetninger med tjern/tjenn. Svein Lie skriver at dialekten har frøst, men at frost vel også er greit.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Frosttjern, eventuelt Frosttjenn.</p> <p><u>Vurdering:</u> Forleddet kommer av frost n. 'frossen mark', som er et allment kjent ord, og skrivemåten må da følge gjeldende rettskriving i norsk, jf. § 1 første ledd i forskrift om stadnamn. Etterleddet må skrives -tjern-, som er i samsvar med normeringspraksisen i både Sør-Aurdal og i alle nabokommunene. Navnet får ubestemt form i samsvar med punkt 2 i de utfyllende reglene: "Bruken av grammatisk kjønn, eintals- eller fleirtalsform, bunden eller ubunden form skal som hovedregel rette seg etter den nedervde lokale uttalen." Frosttjern fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn, lokal normeringspraksis og punkt 2 i de utfyllende reglene.</p>
----	-------	-----------------------------	-------------------	-------	---

34	828309	<i>Frøstjernhauga</i>	Frostattjernhauga	Haug	<p><u>Uttale:</u> I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /hæug/ oppført som uttaleform av navneleddet haug i Hedalen, i bestemt form flertall /hæu`ga/.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Frøstattjernhauga.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Frostattjernhauga, eventuelt Frostattjennhauga.</p> <p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten Frostattjern- følger av løpenr. 33. Etterleddet får skrivemåten -hauga i samsvar med lokalt ønske og punkt 4.3.4 i de utfyllende reglene: "Ein kan elles nytte [...] -a i samsvar med dialektuttalen. Døme: bakka."</p> <p>Frostattjernhauga fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og punkt 4.3.4 i de utfyllende reglene.</p>
35	310956	<i>Frostattjernmyrane / Frøstattjernmyrene / Frostattjernmyrene</i>	Frostattjernmyrene	Myr	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at etterleddet blir uttalt /my:yrn/. Arnstein og Guro Li skriver i et høringsinnspill at lokal uttale av myrene er myyr`n. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /my:r/ oppført som uttaleform av navneleddet haug i Hedalen, i bestemt form flertall /my:`rn/. Svein Lie skriver at det må hete Frostattjernmyrene, ikke -myrane.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Frøstattjernmyrene.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Frostattjernmyrene, eventuelt Frostattjennmyrene.</p> <p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten Frostattjern- følger av løpenr. 33. Etterleddet får skrivemåten -myrene i samsvar med rettskrivinga og Språkrådets tilråding. En skrivemåte -myren nærmere uttalen synes lite tilrådelig her, siden det i stor grad kunne bli oppfattet som entall i felleskjønn, jf. riksmålsformen -myren. Skillet mellom entalls- og flertallsform er ein viktig del av grunnsbustansen til et stedsnavn, som er med på å opprettholde en klar sammenheng mellom navnet og omfanget av navneobjektet, og den sammenhengingen bør ikke tilsløres.</p> <p>Frostattjernmyrene fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og punkt 4.3 i de utfyllende reglene.</p>

36	188905	Gamlesæter / Gamlesætre	Gamlesetra	Seter/støl	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1946) står /gam`tæsɛː`tra/ oppført som uttaleform. Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at navnet har bestemt form Gamlesetra. Arnstein og Guro Li mener også at lokal uttale er Gamlesetra. De opplyser generelt at de i Hedalen bruker seter, ikke sæter, og i flertall setren.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Gamlesr i i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, Gamlesæter i Norge 1:50 000 fra 1975, 1993, 1999 og 2008, Gamlesætre i økonomisk kartverk fra 1973, Gamlesetra i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal C fra 1990.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Arnstein og Guro Li mener også at lokal uttale er Gamlesetra. De opplyser generelt at de i Hedalen bruker seter, ikke sæter. Halstein Heiene ønsker at ordet seter skrives med e etter uttalen, og mener at navnet bør skrives Gamlesetra. Anette Hougsrud ønsker Gamleseter som skrivemåte, og presiserer at de i Begnadalen sier seter med e. Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Gamlessætra, og legger til at hun helst ville hatt seter i alle sammensetninger, men hun antar at Kartverket kun godtar sæter.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Gamlesetra i samsvar med uttalen, lokale ønsker og dagens rettskriving.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
36	188905	Gamlesætra / Gamlesetra		Seter/støl	<p><u>Vurdering:</u> Ut fra høringssvarene i denne saken, synes det å være en relativt entydig oppfatning lokalt om at navneleddet seter/sæter bør skrives seter med e og ikke sæter med æ. Som Språkrådet også er inne på, er seter rettskrivingsform i dag, jf. § 1 første ledd i forskrift om stadnamn, men sæter har vært brukt som en regional samleform, slik § 3 i forskrift om stadnamn åpner for. Uttalen lokalt med vanlig østlandsk halvåpen e tilsier imidlertid en skrivemåte med e. I Dokkehaugs hovedoppgave er det skilt mellom vokalkvaliteten i f.eks. gjerde /jæ:tə/ med æ og seter /sɛː`tər/ med åpen e, noe som kan tyde på fonemopposisjon mellom /ɛː/ og /æː/. Når det er sterke ønsker om rettskrivingsformen seter med e, og seter også i stor grad er brukt i lokallitteraturen, forsvarer ikke talemålsgrunnlaget en videreføring av sæter med æ. Heretter går Kartverket derfor over til en hovedregel om å normere dette navneleddet med e i Sør-Aurdal når det forekommer i navn på -seter-/-sæter- og -setra/-sætra.</p> <p>Gamlesetra fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og § 1 første ledd i forskrift om stadnamn.</p>

37	675907	Gamlesæterpiggen	Gamleseterpiggen	Berg	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1946) står /gam`təsə:´tərpig`gən/ oppført som uttaleform.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Halstein Heiene skriver at navnet bør skrives Gamleseterpiggen med e.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Gamleseterpiggen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 36.</p>
38	433000	Gjuvet / Juvet / Tollefsrudgjuvet	Tollefsrudjuvet (hovednavn) / Juvet (undernavn) – for hovednavnet gjelder vedtaket kun -juvet	Juv	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1946) står /ju:´və/ oppført som uttaleform, etterfulgt av opplysningen "Lenger unna seier dei heller /tø'ləʃuju:´və/ etter Tollefsrud nedanfor."</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Gjuvet i Norge 1:50 000 fra 1952, 1960, 1975, 1993, 1999 og 2008, Tollefsrudjuvet i økonomisk kartverk fra 1973.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Anette Hougsrud ønsker Tollefsrudjuvet som skrivemåte, og skriver at dette er et juv. Sigrid Haugen og Elling Fekjær ønsker skrivemåten Juvet. Svein Lie skriver at ordet tidligere ble skrevet 'gjuv' på nynorsk, men nå 'juv' (bokmål og nynorsk), og at skrivemåten bør følge vanlig skrivemåte, slik forskriftene tilsier.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Juvet (-juvet) uten g i samsvar med dagens rettskriving.</p> <p><u>Vurdering:</u> Ordet juv n. 'fjellkløft, djupt gjel' er et allment kjent ord i norsk, og dermed må det skrives i samsvar med gjeldende rettskriving, slik Svein Lie og Språkrådet tar til orde for. Både navneformen med gardsnavnet Tollefsrud- som forledd og den usammensatte formen har skrifttradisjon i offentlig bruk, og begge har talemålsgrunnlag. Det er derfor grunnlag for å videreføre begge navneformer i offentlig bruk. Tollefsrudjuvet ("bygdens navn") er mest entydig, og bør derfor stå som hovednavn, mens Juvet ("gårdens navn") videreføres som undernavn. Gardsnavnet Tollefsrud er ikke del av denne navnesaken, og skrivemåten av den delen av navnet videreføres derfor ubehandlet. Tollefsrudjuvet fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, mens Juvet fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 i lov om stadnamn. Vedtaket gjelder ikke skrivemåten av navneleddet Tollefsrud-.</p>

39	68986	Grov	Grøv	Navnegard, fellesnavn for gard 84 og 85	<p><u>Uttale:</u> I bokverket Norske Gaardnavne står /grøv/ som uttale, mens /grø:v/ står oppført som uttale i herredsregisteret. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /grø:v/ som uttaleform, og både han og Norske Gaardnavne fører opp gammelnorsk grøf f. 'utgraving, fordypning som bekken graver seg' som opphav til navnet.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Grov i 1886-, 1904- og 1950-matrikkelen, både Grov og Grøv i dagens matrikkel, Grov i gradteigskart fra 1918, 1929, 1946, 1954, 1958 og 1962 samt i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, 1975, 1993, 1999 og 2008, Grøv i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Anne Grøv Bakken og Kristine Grøv ønsker skrivemåten Grøv, og håper generelt at dagligtale og dialekten blir vektlagt når navna i denne saken skal fastsettes. Sigrid Haugen og Elling Fekjær ønsker skrivemåten Grøv. Svein Lie ønsker også Grøv.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Grøv i samsvar med uttalen og lokale ønsker. De peker på at skrivemåten Grøv har tradisjon på kart i alle de andre navna enn navnegardsnavnet, og de mener derfor at det må kunne åpnes for den skrivemåten.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
----	-------	------	-------------	---	---

39	68986	Grøv		Navnegard, fellesnavn for gard 84 og 85	<p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten Grov har en rimelig entydig skrifttradisjon i offentlig bruk, og det er i samsvar med rettskrivingsformen grov (grøv) f. '(naturlig) grop, søkk'. Når det likevel synes å være enighet om skrivemåten Grøv lokalt, har nok det sammenheng både med uttalen og at Grøv tidlig ble tatt i bruk som slektsnavn på stedet. Ordet grov er ikke allment kjent i dag, og i § 1 første ledd er det da større åpning for å fravike gjeldende rettskriving: "Stadnamn som inneheld allment kjende ord eller namneledd, skal skrivast i samsvar med gjeldande rettskriving, når ikkje anna følgjer av reglane nedanfor. Stadnamn som inneheld utdøydd eller uklare språkelement, skal skrivast i samsvar med gjeldande rettskrivingsprinsipp." Uttalen av navnet er med lang ø, og det vil gi et bedre samsvar mellom uttalen og skriftbildet dersom navnet skrives med ø. Etter en helhetsvurdering konkluderer vi i likhet med Språkrådet med at loven her gir åpning for skrivemåten Grøv. Skrivemåten vil ha lite å si for hvor klart meningsinnholdet går fram, jf. § 1 i loven, og den ønskede skrivemåten Grøv er godt innarbeidet lokalt både gjennom bruken i bygdebøkene og gjennom bruken av skrivemåten -Grøv i avledede bruksnavn, f.eks. i økonomisk kartverk.</p> <p>Grøv fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
40	1079494	Nordgrøv / Nord-Grøv	Nord-Grøv	Gard 84	<p><u>Uttale:</u> Ikke opplyst. (Uttalen på gard 84 i Norske Gaardnavne gjelder løpenr. 39 ovenfor.)</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Grov nordre i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Nord-Grøv i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992, der det blir skilt mellom Nord-Grøv som navn på gnr. 84, og Nørdre-Grøv om bruk 84/8.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Anne Grøv Bakken og Kristine Grøv mener navnet bør skrives Nord-Grøv med bindestrek, og ikke Nordgrøv. Ved samskriving synes de Grøv-navnet blir borte som selvstendig gardsnavn, og bare blir en del av et annet navn, noe de mener er feil. Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Nørre-Grøv eller Nørdre-Grøv. Hun peker på at dialekten har nørre, men at bygdeboka konsekvent har brukt nørdre og søre, og at det da er greit å holde seg til det.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Nørdregrøv eller Nørdre-Grøv.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>

40	1079494	Nordre Grov		Gard 84	<p><u>Vurdering:</u> Bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992 skiller mellom Nord-Grøv og Sør-Grøv som gardsnavn på henholdsvis gnr. 84 og 85, og Nørdre-Grøv og Søre-Grøv som bruksnavn på hhv. bnr. 84/8 og 85/2. En slik distinksjon ser ut til å ha grunnlag i andre kilder lokalt, og ulike skrivemåtevarianter av Nord-Grov går igjen i ulike kilder i lokallitteraturen og i matriklene, f.eks. nevnes Nordgrouff (1626), Nordgraff (1667) og Nord-Grof (1723) som eldre forekomster av navnet i Norske Gaardnavne, jf. også bruken av Nordgrov i Valdressoga 1 fra 1944. Det gir en mer differensiert navnebruk å videreføre dette skillet mellom gards- og bruksnavn, og det er derfor rom for å imøtekomme det lokale ønsket om Nord-Grøv. Skrivemåten med bindestrek, som Anne Grøv Bakken og Kristine Grøv ønsker, er best i samsvar med vanlig normeringspraksis for slike navn og gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk, jf. boka Skriveregler fra 2004, s. 45: "I regelen bindestrek når forleddet i et navn bestemmer etterleddet med hensyn til himmelretning og beliggenhet eller avgrenser det på annen måte / Sør-Afrika, Sør-Østlandet, Sørøst-Asia, Latin-Amerika".</p> <p>Nord-Grøv fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
41	(i matr.)	Nordre Grov / Søre Nord-Grøv	Søre Nord-Grøv	Bruk 84/1	<p><u>Uttale:</u> I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står navnet Olaf-Grøv med /o:ˈlafgrøv/ som uttaleform på bruk 84/1, med opplysningen "eldre: Harald-Grøv, enda eldre: Kresten-Grøv" og presisering om at bruket alltid skifter navn med eieren.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Grov nordre i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Arnstein og Guro Li skriver i et høringssvar at lokal uttale er Søre Nørdregrøv. Elling Fekjær ønsker skrivemåten Søre Nord-Grøv.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Søre Nordregrøv eller Søre Nørdre-Grøv.</p> <p><u>Vurdering:</u> Uttaleopplysningene i Dokkehaugs hovedoppgave må i dag regnes som foreldede på dette bruket, jf. det han skriver om den midlertidige karakteren til de navna som ble brukt den gangen. Dette bruket utgjør den sørlige delen av gard 84 Nord-Grøv, og står således i motsetning til bruk 84/8 Nørdre (Nord-)Grøv. Det synes således mest riktig å bruke navneformen Søre Nord-Grøv her på bruk 84/3 i samsvar med bruken i bygdeboka, slik Elling Fekjær også ønsker.</p> <p>Søre Nord-Grøv fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og bruken i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p>

41a	(i matr.)	Grov (Sameieskogen)	Grøv sameieskog	Bruk 84/2	Jf. løpenr. 39.
42	(i matr.)	Vestgrøv / Vestre Grov	Vest-Grøv	Bruk 84/3	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at det blir sagt Vest-Grøv i bygda. I herredsregisteret (1945) står /(vɛst`grø:v)/ i parentes med merknaden "Dette siste kallar dei i daglegtale /ne:`rəhəu`gən/ (Det ligg nedafor Dokkehaugen)". I bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992 står følgende: "Vest-Grøv ble tidligere kalt Vesle-Grøv [...]. Navnet Grøvshaugen er også brukt." Arnstein og Guro Li skriver i et høringssvar at lokal uttale er Vestgrøv eller Grøvshaugen.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Grov lille med Aasli i 1886- og 1904-matrikkelen, Grov lille med Åsli i 1950-matrikkelen, Vestgrøv i dagens matrikkel, Vest-Grøv i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992, der det står følgende: "Vest-Grøv ble tidligere kalt Vesle-Grøv, rimeligvis fordi denne parten var den minste etter skyldsettingen fra bruk 1a i 1836."</p> <p><u>Høringssvar:</u> Anne Grøv Bakken og Kristine Grøv mener navnet bør skrives Vest-Grøv med bindestrek, og ikke Vestgrøv. Ved samskriving synes de Grøv-navnet blir borte som selvstendig gardsnavn, og bare blir en del av et annet navn, noe de mener er feil. Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Vest-Grøv i tråd med bygdeboka. Elling Fekjær ønsker skrivemåten Vestgrøv.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Vestgrøv eller Vest-Grøv.</p> <p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten med bindestrek, som Anne Grøv Bakken og Kristine Grøv ønsker, er best i samsvar med vanlig normeringspraksis for slike navn og gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk, jf. boka Skriveregler fra 2004, s. 45: "I regelen bindestrek når forleddet i et navn bestemmer etterleddet med hensyn til himmelretning og beliggenhet eller avgrenser det på annen måte / Sør-Afrika, Sør-Østlandet, Sørøst-Asia, Latin-Amerika". Vest-Grøv fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
43	189985	Vestgrøv	Vest-Grøv	Bruk 84/96, tunet fra 84/3	Jf. løpenr. 42.

44	(i matr.)	Nordre Grøv / Nørdre Grøv	Nørdre Grøv	Bruk 84/8	<p><u>Uttale:</u> I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /nør`rægrø:v/ som uttaleform på bruk 84/2, men siden 84/2 er en skogeiendom i utmarka, og han skriver "Rekna nordanfrå" om de ulike hovedbrukene på gard 84 og 85, må det være ment dagens bruk 84/8.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Grov nordre i 1886-, 1904- og 1950-matrikkelen, Grøv nordre i dagens matrikkel, Nørdre-Grøv i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992, der det står følgende: "I 1782 ble Nord-Grøv bruk I delt, og tredjedelen ble Nørdre-Grøv bnr. 8."</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Nørdregrøv eller Nørdre-Grøv.</p> <p><u>Vurdering:</u> Vi følger her det samme skillet i navnebruk mellom Nord-Grøv om gard 84 og Nørdre Grøv om bruk 84/8, som det er gjort i bygdeboka, jf. løpenr. 40. Ved retningsord av typen Nørdre, Søre, Vestre osv. i stedsnavn er det normeringspraksis for å benytte mellomrom i stedet for bindestrek.</p> <p>Nørdre Grøv fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
45	464295	Dokken / Dokka	Grøvsdokka (hovednavn) / Dokka (undernavn)	Bruk 84/10	<p><u>Uttale:</u> I bokverket Norske Gaardnavne står /i då`kken/ som uttaleform. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /dåkk/ oppført som uttaleform av navneleddet dokk i Hedalen, i bestemt form /dåk`ka/. På s. 53 nevner han "Grøvsdokka (84/10)" som eksempel på navn som inneholder dette navneleddet. Arnstein og Guro Li skriver i et hørings svar at lokal uttale er Grøvsdokka.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Dokken i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Dokka i gradteigskart fra 1918, 1929, 1946, 1954, 1958 og 1962 samt i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, Dokken i økonomisk kartverk fra 1973, Grøvsdokka i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992, der det står "Grøvsdokka, i dagligtale Dokka".</p> <p><u>Hørings svar:</u> Arnstein og Guro Li skriver i et hørings svar at lokal uttale er Grøvsdokka. Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Grøvsdokka.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Grøvsdokka i samsvar med lokale ønsker. De skriver videre at Kartverket får vurdere om kortformen Dokka også skal registreres.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>

45	464295	Grøvsdokka		Bruk 84/10	<p><u>Vurdering:</u> Både Grøvsdokka og Dokka har lokal tradisjon. Dokka har sterkest tradisjon i offentlig bruk, og Dokka er nok også mest brukt helt lokalt, slik det står i bygdeboka, men Grøvsdokka er nok også brukt lokalt i en litt større navnekrets der Dokka ikke er entydig nok. Dokka er det navnegransker Magnus Olsen kalte "gårdens navn", altså det navnet som brukes i en navnekrets helt lokalt, gjerne begrenset til den aktuelle garden, mens Grøvsdokka er det Olsen kalte "bygdens navn", altså den navneformen en større navnekrets benytter for å klargjøre hvilken Dokka det er snakk om når det usammensatte navnet er flertydig. Grøvsdokka er mer entydig og dermed bedre egnet til offentlig bruk, jf. at det også finnes et Dokka ved Tollevsrud og Brakadokka/Dokka ved Braka. Det synes derfor tilrådelig å følge Språkrådets tilråding og det lokale ønsket om Grøvsdokka i hovednavnet, mens Dokka kan videreføres som undernavn.</p> <p>Grøvsdokka fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, og Dokka fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>
47	(i matr.)	Nordre Grøv Strøselvfall	Nørdre Grøv Strøselvfall – vedtaket gjelder Nørdre Grøv	Bruk 84/42	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Nørdre-Grøv for hovedleddet i navnet.</p> <p><u>Vurdering:</u> Det synes her tilrådelig å videreføre Nordre/Nørdre Grøv heller enn å endre til Nord-Grøv, ettersom bruk 84/42 er skilt ut fra 84/9, som tidligere er skilt ut fra bruk 84/8 Nørdre-Grøv. Ut fra kart kan fallretten se ut til å gjelde retten langs bruk 84/9, som tidligere tilhørte bruk 84/8 Nørdre Grøv, og altså ikke hele gard 84 Nord-Grøv sin fallrett langs Strøselve.</p> <p>Nørdre Grøv Strøselvfall fastsettes som skrivemåte, jf. løpenr. 44. Vedtaket gjelder kun skrivemåten av Nørdre Grøv.</p>

48	160264	Søre Grøv / Søndre Grov	Sør-Grøv	Gard 85	<p><u>Uttale:</u> I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /sørr`grø:v'/ som uttaleform på bruk 85/2, og det samme står i herredsregisteret (1945). I bokverket Norske Gaardnavne står /sø`re grøv/ som uttaleform på bruk 85/2.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Grov søndre i 1886-, 1904- og 1950-matrikkelen, Grøv nordre i dagens matrikkel, Sør-Grøv i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992, der det blir skilt mellom Sør-Grøv som navn på gnr. 85, og Søre-Grøv om bruk 85/2.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Anne Grøv Bakken og Kristine Grøv mener navnet bør skrives Sør-Grøv med bindestrek, og ikke Sørgrøv. Ved samskriving synes de Grøv-navnet blir borte som selvstendig gardsnavn, og bare blir en del av et annet navn, noe de mener er feil. Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Søre-Grøv i tråd med bygdeboka. Elling Fekjær ønsker skrivemåten Sør-Grøv.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Sørgrøv eller Sør-Grøv.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
48	160264	Sør-Grøv		Gard 85	<p><u>Vurdering:</u> Bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992 skiller mellom Nord-Grøv og Sør-Grøv som gardsnavn på henholdsvis gnr. 84 og 85, og Nørdre-Grøv og Søre-Grøv som bruksnavn på hhv. bnr. 84/8 og 85/2. En slik distinksjon mellom Sør-Grøv og Søre-Grøv ser ut til å ha grunnlag i andre kilder lokalt, om enn ikke like entydig som for Nord-Grøv og Nørdre-Grøv. De litt motstridende uttaleopplysningene /sørr`grø:v'/ og /sø`re grøv/ kan dermed tyde på at førstnevnte egentlig gjelder gardsnr. 85, mens sistnevnte gjelder bruk 85/2. Det gir en mer differensiert navnebruk å videreføre dette skillet mellom gards- og bruksnavn, og det er derfor rom for å imøtekomme det lokale ønsket om Sør-Grøv. Skrivemåten med bindestrek, som Anne Grøv Bakken og Kristine Grøv ønsker, er best i samsvar med vanlig normeringspraksis for slike navn og gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk, jf. boka Skriveregler fra 2004, s. 45: "I regelen bindestrek når forleddet i et navn bestemmer etterleddet med hensyn til himmelretning og beliggenhet eller avgrenser det på annen måte / Sør-Afrika, Sør-Østlandet, Sørøst-Asia, Latin-Amerika".</p> <p>Sør-Grøv fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

49	231691	Midtgrøv / Midt-Grøv / Mellom-Grøv	Midt-Grøv	Bruk 85/1	<p><u>Uttale:</u> I bokverket Norske Gaardnavne står /mi`ttgrøv/ som uttale, mens /mitt`grø:v/ står oppført som uttale i herredsregisteret.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Grov mellom i 1886- og 1904-matrikkelen, Grov mellom i 1950-matrikkelen, Midtgrøv i dagens matrikkel og i økonomisk kartverk fra 1973, Midt-Grøv i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Anne Grøv Bakken og Kristine Grøv mener navnet bør skrives Midt-Grøv med bindestrek, og ikke Midtgrøv. Ved samskriving synes de Grøv-navnet blir borte som selvstendig gardsnavn, og bare blir en del av et annet navn, noe de mener er feil. Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Midt-Grøv i tråd med bygdeboka. Elling Fekjær ønsker også skrivemåten Midt-Grøv.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Midtgrøv eller Midt-Grøv.</p> <p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten med bindestrek, som lokale høringsparter ønsker, er best i samsvar med vanlig normeringspraksis for slike navn og gjeldende rettskrivingsprinsipper i norsk, jf. boka Skrivereregler fra 2004, s. 45: "I regelen bindestrek når forleddet i et navn bestemmer etterleddet med hensyn til himmelretning og beliggenhet eller avgrenser det på annen måte / Sør-Afrika, Sør-Østlandet, Sørøst-Asia, Latin-Amerika".</p> <p>Midt-Grøv fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
50	(i matr.)	Søndre Grøv med Torsbråten / Søre Grøv	Søre Grøv	Bruk 85/2	<p><u>Uttale:</u> I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /sørr`grø:v'/ som uttaleform på bruk 85/2, og det samme står i herredsregisteret (1945). I bokverket Norske Gaardnavne står /sø`re grøv/ som uttaleform.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Grov søndre med Torsbraaten i 1886- og 1904-matrikkelen, Grov søndre m/ Torsbråten i 1950-matrikkelen, Grøv søndre med Torsbråten i dagens matrikkel, Søre Grøv i økonomisk kartverk fra 1973, Søre-Grøv i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Sørgrøv eller Sør-Grøv.</p> <p><u>Vurdering:</u> Vi benytter her det samme skillet i navnebruk mellom Sør-Grøv om gard 85 og Søre Grøv om bruk 85, slik det er gjort i bygdeboka, jf. løpenr. 48. Ved retningsord av typen Nørdre, Søre, Vestre osv. er det normeringspraksis for å bruke mellomrom i stedet for bindestrek i stedsnavn.</p> <p>Søre Grøv fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

51	432886	<i>Grøvslia / Grøslia / Torsbråten</i>	Grøvslia (hovednavn) / <i>Torsbråten</i> settes som historisk	Bruk 85/3	<p><u>Uttale:</u> Arnstein og Guro Li skriver i et høringsvar at lokal uttale er Grøvslia.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Torsbraaten i 1886- og 1904-matrikkelen, Torsbråten i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Torsbråten i økonomisk kartverk fra 1973, Lia i gradteigskart fra 1918, 1929, 1946, 1954, 1958 og 1962 samt i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, Grøslia i Norge 1:50 000 fra 1975, 1993 og 1999, Grøvslia i Norge 1:50 000 fra 2008, Grøvslia (Torsbråtån eller Knutslia) i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992, der det står at Torsbråtån er brukt i matrikkelen, men at skriftformen nå vanligvis er Grøvslia, og at det i dagligtale kalles Knutslia etter en tidligere eier.</p> <p><u>Høringsvar:</u> Arnstein og Guro Li skriver i et høringsvar at lokal uttale er Grøvslia. Sigrid Haugen og Elling Fekjær ønsker skrivemåten Grøvslia. Svein Lie skriver at det "må bli Grøvslia, slik det sies i Hedalen".</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Grøvslia, jf. lokale ønsker.</p> <p><u>Vurdering:</u> Det synes klart ut fra høringsvarene at Grøvslia fremdeles er i bruk, selv om Knutslia også benyttes "i dagligtale", slik det står i bygdeboka. Torsbråten ser imidlertid ut til å ha gått ut av bruk, og det navnet bør derfor stå som historisk. Grøvslia fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn. Torsbråten settes som historisk navn.</p>
----	--------	--	---	-----------	---

52	585259	Grøndal	Søre Midt-Grøv (hovednavn) / Grøndal (undernavn)	Bruk 85/7	<p><u>Uttale:</u> I bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992 står det at navnet søre Midt-Grøv brukes i dagligtale.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Grøndal i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Grøndal i økonomisk kartverk fra 1973 og i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992, der det står at navnet søre Midt-Grøv brukes i dagligtale.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Anne Grøv Bakken, grunneier på bruk 85/7, skriver i et høringssvar sammen med Kristine Grøv at de ønsker bruksnavnet Midt-Grøv (søre), som er det «alle» bruker, og at Grøndal er et navn de ikke bruker og vil få bort. De legger til at navnet Grøndal er nytt og uten historie til garden. De presiserer at de ikke vil ha navnet samskrevet som Midtgrøv, for da mener de Grøv-navnet blir borte som selvstendig gardsnavn, og bare blir en del av et annet navn, noe de mener er feil.</p> <p><u>Vurdering:</u> Det synes rimelig å imøtekomme det lokale ønsket om å legge det lokale daglignavnet til grunn for offentlig bruk. Som det framgår i bygdeboka, brukes nok retningsordet Søre først i navnet i muntlig bruk, og i samsvar med vanlige navnelagingsmønster i norsk bøl navnet derfor skrives Søre Midt-Grøv, jf. ordrekkefølgen i de andre bruksnavna på Grøv. Siden Grøndal har vært i sammenhengende bruk fram til nå i matrikler, kart og bygdebøker, er det grunnlag for å videreføre det navnet som undernavn.</p> <p>Søre Midt-Grøv fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, og Grøndal fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>
----	--------	---------	---	-----------	--

53	310988	Grøvslie	Maurelia (hovednavn) / Grøvslie settes som historisk	Gammel bosettingsplass, 85/8	<p><u>Uttale:</u> Arnstein og Guro Li skriver i et høringsinnspill at lokal uttale er Grøfsli. I herredsregisteret står navnet oppført med uttalen /mæu`rælī`a/, og merknaden "Nedl. plass til Grøv".</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Maurli i gradteigskart fra 1918, 1929, 1946, 1954, 1958 og 1962 samt i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, 1975, 1993 og 1999 og 2008, Grøvslie i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Maurli i økonomisk kartverk fra 1973, Maurelia i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992, der det står "også kalt Grøvsli".</p> <p><u>Høringssvar:</u> Anne Grøv Bakken, grunneier på bruk 85/8, skriver i et høringssvar sammen med Kristine Grøv at de ønsker bruksnavnet Maurelia, og at det er det navnet som er i bruk. Maurelia er godt innarbeidet i dagligtalen og står også på flere kart. De viser til at det er to Grøvsli, og de tror at Maurelia ble tatt i bruk for å skille de to. De har sett Maurli uten e i noen kart, men presiserer at det riktige er Maurelia med e.</p> <p><u>Vurdering:</u> Maurli har lenge vært brukt i kart, mens Grøvslie lenge har vært brukt i matriklene. Det synes klart at Maurelia med e er i samsvar med den lokale navnebruken i dag, og at Grøvsli ikke lenger er bruk om dette stedet, jf. at det navnet i dag helst benyttes om bruk 85/3. Det er derfor grunnlag for å fastsette Maurelia som navn på 85/8, mens Grøvslie settes som historisk. Navnet Maurelia får en skrivemåte med e, jf. punkt 6 i de utfyllende reglene: "Ein bør nytte den samansetjingsmåten som samsvarar med dialektuttalen. "</p> <p>Maurelia fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og punkt 6 i de utfyllende reglene. Grøvslie settes som historisk navn.</p>
----	--------	----------	--	------------------------------------	---

54	(i matr.)	<i>Søndre Grøv II</i>	Søre Søre Grøv	Bruk 85/47	<p><u>Uttale:</u> Arnstein og Guro Li skriver i et høringsvar at lokal uttale er Søre søre grøv.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Grøv søndre II i gammel grunnbok fra 1968, Søre-Grøv II i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992, der det framgår at dette bruket er skilt ut fra bruk 85/2.</p> <p><u>Høringsvar:</u> Arnstein og Guro Li skriver i et høringsvar at lokal uttale er Søre søre grøv.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Søre Sørgrøv eller Søre Sør-Grøv, og viser til høringsvaret. De tar ikke stilling til bruken av romertall.</p> <p><u>Vurdering:</u> Dette bruket er relativt nylig skilt ut fra bruk 85/2 Søre Grøv, og må i den forstand anses å være den sørlige delen av gamle bruk 85/2, slik at dét er navnemotivet, og ikke at det er søre del av gardsnr. 85 (som også omfatter Midt-Grøv). Det synes derfor rimelig at uttalen er Søre Søre Grøv, slik Arnstein og Guro Lie opplyser, og ikke *Søre Sør-Grøv. Vi legger derfor den opplyste uttalen til grunn for normeringa av navnet.</p> <p>Siden Søre Grøv på bruk 85/2 er et egennavn, må det andre "Søre" i Søre Søre Grøv på bruk 85/47 også ha stor forbokstav.</p> <p>Søre Søre Grøv fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
55	(i matr.)	<i>Grøvli</i>	(utgår)	Bruk 85/48	Navnet utgår fra saken. Bruk 85/48 ble fraskilt i 1968, og navnet må anses som nylagd i samband med det. (Dette stedet ligger ikke i tilknytning til bruk 85/3, jf. løpenr. 51.)
56	(i matr.)	<i>Grøvslien tilleggsjord</i>	Grøvslia tilleggsjord	Bruk 85/59	jf. løpenr. 51.
57	422774	<i>Grøvsputten</i>	Grøvsputten	Tjern	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Grøvsputten.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 39.</p>
58	1016767	<i>Grøvsvegen</i>		Adressenavn	<p>Kommunen er vedtaksmyndighet</p> <p><u>Høringsvar:</u> Elling Fekjær ønsker skrivemåten Grøvsvegen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Grøvsvegen.</p>

59	968820	Gråberget / Sinsenkryssset / Sinsen	Gråberget (hovednavn) – Sinsenkryssset og Sinsen avslås som navnevalg	Haug	<p><u>Uttale:</u> I Sentralt stadnamnregister (SSR) er Gråberget oppført som uttale, der en tidligere sæterbruker i Høvreslia står nevnt som informant. Han har opplyst følgende: "Lett synlig langt sørfra hvor kuene samlet seg på varme dager." Per Arne Ellefsen, som tidligere har sittet i styret i Hellebuklia løypelag, opplyser at en person foreslo Sinsenkryssset /sin`s'nkrysse/ som et litt humoristisk navn på dette stedet for en del år siden, og at de brukte det en periode, ofte forkortet til bare Sinsen /sin`s'n/. Seinere ble de oppfordret av sameiet i området til å bruke et annet navn. De fikk opplyst at Gråberget var et tradisjonelt navn på en knaus like ved, og styret i løypelaget vedtok da at Gråberget også skulle benyttes som navn på løypekryssset noen meter unna fra da av. "Sinsen" henger fremdeles litt igjen, men de er i ferd med å fase ut navnet.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Ingen.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåtene Gråberget og Sinsenkryssset.</p> <p><u>Vurdering:</u> Gråberget har en kurant skrivemåte, og Kartverket legger til grunn at dette er det nedarvede navnet på stedet. Det følger av § 1 og 3 i lov om stadnamn at tradisjonelle, nedarvede stedsnavn skal ha forrang framfor nye navn uten en nedarvet tradisjon av hensyn til navnevernet. I kap. 7.2.2 i Handbok for namnebehandling står det følgende: "I tilfelle der det blir dokumentert at staden [...] har eit nedervt namn, skal Kartverket formalisere det nedervde namnet og avslå det nye føreslegne namnet." Gråberget er i dette tilfellet det eneste tradisjonelle navnet, og regelverket tilsier da at Sinsenkryssset og Sinsen bør avslås som navnevalg.</p> <p>Gråberget fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn. Sinsenkryssset og Sinsen avslås som navnevalg, jf. § 1 og 3 i lov om stadnamn og kap. 7.2.2 i Handbok for namnebehandling.</p>

60	604775	<i>Halfastputten / Helfastputten / Haldfastputten</i>	Haldfastputten	Tjern	<p><u>Uttale:</u> Didrik Arup Seip fører opp Haldfastputten med enstavingstonelag i tidsskriftet Arkiv för nordisk filologi fra 1926. I Årbok for Valdres 1982 står det på s. 164 at uttalen av forleddet er /hall'fass-/, og at navnet etter sagnet kommer av at ridende måtte "halde seg fast" når de red forbi stedet. Arnstein og Guro Li skriver i et høringssvar at lokal uttale er Halfastputten (som i hald fast). I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står det at en mindre strekning i Fledda kalles /hall'fast/.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Haldfastputten i tidsskriftet Arkiv för nordisk filologi fra 1926 og i Årbok for Valdres 1982, Halfastputten i økonomisk kartverk fra 1972, Helfastputten i noen nyere utgaver av økonomisk kartverk.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen og Elling Fekjær ønsker skrivemåten Haldfastputten. Svein Lie skriver at første ledd trolig er hald- av verbet halde, og at det bør skrives Haldfastputten.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Haldfastputten i tråd med lokale ønsker og opplysninger om trolig opphav.</p> <p><u>Vurdering:</u> Det er enighet lokalt om Haldfastputten. Denne skrivemåten er i samsvar med norsk rettskriving og klargjør meningsinnholdet i navnet, og er dermed godt i samsvar med lov om stadnamn.</p> <p>Haldfastputten fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

61	917651	Hellsæren / Hellsæren	Hellsæren – i sammensetninger Hellsær -	Vann	<p><u>Uttale:</u> I boka Norske innsjønamn 1 (1924) av Gustav Indrebø står "/hæll-sæ:r^on/ (samansetnings tonelag)" som uttale, i sammensetninger /hællsæ-/. Indrebø skriver at andreleddet "lyt ein tru" er gammelnorsk sær m. 'sjø', der nominativsmerket er beholdt i uttalen. I en anmeldelse av denne boka i Arkiv för nordisk filologi fra 1926, opplyser derimot Didrik Arup Seip på s. 262 at han har fått oppgitt at r i Hellsæren beholdes i sammensetninger, f.eks. Hellsærbekken osv. I herredsregisteret (1945) står /høll`sø:rⁿ/ oppført som uttaleform. Arnstein og Guro Li skriver i et høringsvar at lokal uttale er Hellsær`n. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /høll`sø:rⁿ/ som den vanligste uttaleformen, men han opplyser at uttalen /høll`sø:n/ uten r også forekommer.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Hellsæren i boka Norske innsjønamn 1 fra 1924, Hellsæren i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1970, Hellsæren i Norge 1:50 000 fra 1976, 1993, 1999 og 2007, Hellsæren i økonomisk kartverk fra 1973, der Hellsær- er brukt i sammensatte navn, f.eks. Hellsærøya og Hellsærbekken.</p> <p><u>Høringsvar:</u> Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Hellsæren, og at to l-er også benyttes i sammensetninger med navnet.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Hellsæren med to l-er siden førsteleddet ikke er sikkert tolket. For andreleddet tilrår de en skrivemåte med æ i samsvar med det sannsynlige opphavet. De tilrår Hellsæ- uten r i sammensetninger i samsvar med uttalen hos Indrebø.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
----	--------	-----------------------	--	------	---

61	917651	<i>Helseren</i>		Vann	<p><u>Vurdering:</u> Forleddet har kort vokal og vanlig (ikke tjukk) l, noe som tilsier skrivemåten Hell-, slik Språkrådet tilrår. Ut fra både uttalen og det trolige opphavet i gammelnorsk sær m. 'sjø', må andreleddet få skrivemåten -sær- i samsvar med gjeldende rettskriving, mens bestemthetsendelsen må skrives -en i samsvar med vanlige rettskrivingsprinsipper.</p> <p>I sammensetninger er det motstridende opplysninger fra Indrebø, som skriver at navnet får formen Hellsæ-, og Seip, som skriver at navnet beholder r også i sammensetninger. Kartverket har derfor lagt fram spørsmålet for Svein Lie, som skriver følgende: "De må skrives med r, altså Hellsærbekken o.l. Jeg har fått uttalelser fra flere som kjenner området godt, og svaret er entydig at uttalen er med r, både foran kons. og vokal. Dertil kommer det Seip skriver og dessuten hovedoppgava til Harald Dokkehaug fra 1941. Han nevner flere av disse navnene, det ene, Hellsærbekken, også med lydskrift, og han skriver r i alle." Hos Dokkehaug står Hellsærbekken oppført med uttalen /hɛll`sɛ:rbe:k`kən/ på s. 264, noe som sammen med Lies opplysninger dermed avklarer spørsmålet. Alle navn avledet av Hellsæren bør dermed skrives Hellsær-, jf. punkt 6 i de utfyllende reglene: "Ein bør nytte den samansetjingsmåten som samsvarar med dialektuttalen. "</p> <p>Hellsæren fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn. I sammensetninger fastsettes skrivemåten Hellsær-, jf. punkt 6 i de utfyllende reglene.</p>
62	119392	<i>Helserbekken</i>	Hellsærbekken	Bekk	<p><u>Uttale:</u> /hɛll`sɛ:rbe:k`kən/, jf. s. 264 i hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug, der Bublikken opplyses som et annet navn på samme bekken.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Helserbekken i økonomisk kartverk fra 1973.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Svein Lie skriver at navnet må skrives Hellsærbekken med r ettersom uttalen har r.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Hellsærbekken.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 61.</p>

63	179367	<i>Helserkollen</i>	Hellsærkollen	Haug	<p><u>Uttale:</u> På s. 264 i hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står Hellsærkøllen oppført som uttalenær skrivemåte.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Helserkollen i økonomisk kartverk fra 1973.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Svein Lie skriver at navn avledet av Hellsæren må skrives Hellsær- med r i samsvar med uttalen, både foran konsonant og vokal.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Hellsækollen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 61.</p>
64	240391	<i>Helserøya / Hellsæøya</i>	Hellsærøya	Øy	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Helserøya i økonomisk kartverk fra 1973.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Svein Lie skriver at navn avledet av Hellsæren må skrives Hellsær- med r i samsvar med uttalen, både foran konsonant og vokal.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Hellsæøya.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 61.</p>
65	240388	<i>Helserfjellet</i>	Hellsærfjellet	Høyde	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Helserfjellet i økonomisk kartverk fra 1973.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Svein Lie skriver at navn avledet av Hellsæren må skrives Hellsær- med r i samsvar med uttalen, både foran konsonant og vokal.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Hellsæfjellet.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 61.</p>
66	361401	<i>Helserberget</i>	Hellsærberget	Haug	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Helserberget i økonomisk kartverk fra 1973.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Svein Lie skriver at navn avledet av Hellsæren må skrives Hellsær- med r i samsvar med uttalen, både foran konsonant og vokal.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Hellsæberget.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 61.</p>
67	968382	<i>Helserpullen</i>	Hellsærpullen	Vik	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Helserpullen i økonomisk kartverk fra 1973.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Svein Lie skriver at navn avledet av Hellsæren må skrives Hellsær- med r i samsvar med uttalen, både foran konsonant og vokal.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Hellsæpullen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 61.</p>
68	(i matr.)	<i>Helserheim</i>	(utgår)	Bruk 89/21	Utgår fra saken. Var feilaktig oppført som "bruk 89/52" i høringsbrevet.

69	68996	<i>Holoa / Hola</i>	Holoa	Seter/støl	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1946) står /ho:ˈtoa/ oppført som uttaleform. Anette Hougsrud opplyser at de lokalt sier Holoa, og at Hola blir veldig rart.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Holoa i seterlistene fra 1930-tallet, Holoa Sr i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, Hola i Norge 1:50 000 fra 1975, 1993, 1999 og 2008, Holoa i økonomisk kartverk fra 1973.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Anette Hougsrud ønsker Holoa i samsvar med uttalen, og mener at Hola blir veldig rart.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Holoa.</p> <p><u>Vurdering:</u> Dette navnet består av jamvektsordet hole f. 'hule, fordjupning'. Punkt 3.2 i de utfyllende reglene fastsetter følgende: "I område med jamvektsformer kan rotvokalen og den trykklette vokalen i andrestavinga skrivast i samsvar med dialektuttalen (bråtan, hagan, stugu). Til dømes vil /hag:an/ og /ha:gan/ kunne skrivast Hagen (rettskrivingsform) eller Hagan (regional samleform)." Navneformen Hola, som dels har vært i bruk i kart, er således innenfor reglene, men det er også Holoa, som er ønsket lokalt. En skrivemåte Holoa vil gi bedre samsvar med uttalen, og i tillegg gi bedre samsvar med det avledede navnet Holotjernet, som uansett må få Holo- som skrivemåte.</p> <p>Holoa fastsettes som skrivemåte i samsvar med lokale ønsker, jf. § 4 i lov om stadnamn og punkt 3.2 i de utfyllende reglene.</p>
----	-------	---------------------	--------------	------------	---

70	795966	Åbortjernet / Holotjernet	Holotjernet (hovednavn) / Åbortjernet (undernavn)	Tjern	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at ordet tjern lokalt i Hedalen har uttalen /kjenn/.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Åbortjernet i økonomisk kartverk fra 1973 og i Norge 1:50 000 fra 1975, 1993, 1999 og 2008.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Halstein Heiene ønsker skrivemåten -kjenn, og mener at de lokalt skriver og uttaler kjenn med kj-lyd på samme måte som i kjøkken, kjeller o.l. Anette Hougsrud ønsker navneformen Holokjenn, ikke Åbbortjern. Hun legger til at uttalen i Begnadalen er "kjenn", men hun er usikker på skrivemåten. Elling Fekjær ønsker derimot skrivemåten Åbortjernet.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Holotjernet eller Holotjennet. De skriver at etterleddet må skrives med -tj- i samsvar med rettskrivinga. De tilrår primært skrivemåten -tjernet, men legger til at skrivemåten -tjennet også er innenfor regelverket. De har ikke funnet navnet Åbortjernet registrert i herredsregisteret.</p> <p><u>Vurdering:</u> Holotjernet ble foreslått av grunneier Gudbrand G. Strømmen i 2004, og vi antar at han opplyste en relativt uttalenær navneform. Siden dette navnet ser ut til å ha lokal tradisjon, og det er ønsket lokalt, er det grunnlag for å formalisere det for offentlig bruk. Det finnes minst fire andre Åbortjernet i kommunen, og det vil derfor gi en mer differensiert navnebruk i kart om Holotjernet settes som hovednavn. Det synes imidlertid klart at Åbortjernet også har tradisjon på dette stedet, og det navnet kan derfor videreføres som undernavn.</p> <p>Holotjernet fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, og Åbortjernet fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>

71	189595	Høgdefjellet / Høgdefjell	Høgdefjell	Fjell	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at navnet har ubestemt form. Arnstein og Guro Li skriver i et høringsvar at lokal uttale er Høgdefjell. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /høg`dæfjell/ oppført som uttale på s. 264, med opplysning om at Godvasskardkollen er et annet navn på samme lokaliteten.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Høgdefj i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1970, Høgdefjellet i Norge 1:50 000 fra 1976, 1993, 1999 og 2007, samt i økonomisk kartverk fra 1973.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Halstein Heiene skriver at dialekten tilsier Høgdefjell, og at dette er et bestemt fjell. Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Høgdefjell i tråd med dialekten. Elling Fekjær ønsker også skrivemåten Høgdefjell. Svein Lie skriver at Høgdefjell vel er den naturlige skrivemåten og uttalen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Høgdefjell i samsvar med høringsvarene.</p> <p><u>Vurdering:</u> Lokale opplysninger tyder entydig på at dette navnet har en uttale i ubestemt form, og da tilsier hovedregelen i loven og punkt 2 i de utfyllende reglene at navnet også får en skrivemåte i ubestemt form: "Bruken av grammatisk kjønn, eintals- eller fleirtalsform, bunden eller ubunden form skal som hovedregel rette seg etter den nedervde lokale uttalen."</p> <p>Høgdefjell fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
72	949268	Høgdetjern	Høgdetjern	Tjern	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at ordet tjern lokalt i Hedalen har uttalen /kjenn/.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Høgdetjern i nyere utgaver av økonomisk kartverk.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Halstein Heiene ønsker skrivemåten -kjenn, og mener at de lokalt skriver og uttaler kjenn med kj-lyd på samme måte som i kjøkken, kjeller o.l.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Høgdetjern eller Høgdetjenn.</p> <p><u>Vurdering:</u> Ordet tjern er et allment kjent ord, og må skrives med tj- i samsvar med gjeldende rettskriving. Uttalen med kj- i Hedalen er helt i samsvar med uttalen andre steder på Østlandet, og tilsier ikke noen annen normering her enn andre steder. Både Sør-Aurdal og nabokommunene har normeringspraksis for -tjern-, og det er derfor grunn til å videreføre den skrivemåten som før i samsvar med tilsvarende navn i regionen.</p> <p>Høgdetjern fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

73	735972	Jevnlismyra	Jennlismyra	Myr	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at uttalen er /jenn-/. Han mener at forleddet ikke kan komme av jamn, som ville gitt formen Jam- i den lokale dialekten, og at det ikke kan ha opphav i jern/jarn, som ville gitt Jønn-. Arnstein og Guro Li skriver i et høringsvar at lokal uttale er Jennlismyra. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /jɛnnlissmy:´ra/ oppført som uttaleform på s. 221, og han setter forleddet Jenn- i sammenheng med enten ordet gjengd eller gjen- som i gjenveg 'beinveg'.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Jevnlismyra i Norge 1:50 000 fra 1975, 1993, 1999 og 2008, samt i økonomisk kartverk fra 1973.</p> <p><u>Høringsvar:</u> Anette Hougsrud ønsker Jennlismyra, og opplyser at de lokalt ikke sier navnet med v. Sigrid Haugen ønsker også skrivemåten Jennlismyra. Svein Lie skriver at skrivemåten med Jevn- opplagt er feil, og at opphavet er usikkert, men at det kanskje kommer av gjegn-. Når opphavet er usikkert, mener han at en bør følge uttalen, altså Jennlismyra. Han mener for øvrig at navnet på Jennlisfjellet og Varden er ombyttet, og har fått støtte fra Gunnar Bergsrud i det.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Jennlismyra i samsvar med høringssvarene.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
73	735972	Jennlismyra		Myr	<p><u>Vurdering:</u> Som Svein Lie er inne på, kan hverken "jevn" eller "jern" forklare dette navnet, siden det ville gitt en annen uttale lokalt. Forleddet Jenn- er diffust, og forekommer sjelden i andre stedsnavn i regionen, noe som gjør at det heller ikke foreligger noen utstrakt normeringspraksis for liknende navn. Det synes derfor tilrådelig å følge lokale ønsker og Språkrådets tilråding om talemålsnær normering for å unngå falsk etymologisering av navnet.</p> <p>Jennlismyra fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og § 1 første ledd i forskrift om stadnamn.</p>

74	674989	<i>Jennlisfjellet / Jevnlisfjellet</i>	Jennlisfjellet	Ås	<p><u>Uttale</u>: Arnstein og Guro Li skriver i et høringsvar at lokal uttale er Jennlisfjellet. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /jenn`lisfjel`lə/ som uttale på s. 265.</p> <p><u>Skrifttradisjon</u>: Jevnlisfj i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, Jevnlisfjellet i Norge 1:50 000 fra 1975, 1993, 1999 og 2008, Jennlisfjellet i økonomisk kartverk fra 1973.</p> <p><u>Høringsvar</u>: Anette Hougsrud ønsker Jennlisfjellet, og opplyser at de lokalt ikke sier navnet med v. Sigrid Haugen ønsker også skrivemåten Jennlisfjellet.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet tilrår skrivemåten Jennlisfjellet i samsvar med høringsvarene.</p> <p><u>Vurdering</u>: Jf. løpenr. 73.</p>

75	613876	Jørenby / Jørendby	Jøranby	Gard 87	<p><u>Uttale:</u> I bokverket Norske Gaardnavne (NG) står /jø`renby/ (ogsaa hørt /jø`røn-) oppført som uttale, og *Jórunnarbýr av kvinnenavnet Jórunn føres der opp som opphav. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /jø:`rønby:/ oppført som uttale på s. 198, og han fører også opp *Jórunnarbýr som opphav. I bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992 står følgende: "I gammelnorsk tid var gardsnavnet Jórunnarbýr, av kvinnenavnet Jorunn. Tradisjonell uttale har vært Jørenby, eller også Jørønby. Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at lokal uttale oftest er Jørønby. Arnstein og Guro Li skriver i et hørings svar at lokal uttale er Jøranby.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Jørenby i 1886- og 1904-matrikkelen, Jørendby (Jørandby overstrøket) i 1950-matrikkelen, Jørandby i dagens matrikkel, Jøranby i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, Jørenby i Norge 1:50 000 fra 1975, 1993, 1999 og 2008, (Øvre, Nedre) Jørandby i økonomisk kartverk fra 1973, Jøranby i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Hørings svar:</u> Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Jøranby, og at det også benyttes i sammensetninger med navnet. Elling Fekjær ønsker også skrivemåten Jøranby. Svein Lie opplyser at gammel uttale er /jørønby/, og at navnet har hatt varierende skrivemåte. Han skriver at forslaget Jøranby vel er greit.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet skriver følgende: "Skrivemåten med -d- er ikke i samsvar med navnets opphav, og vi vil ikke tilrå den. Spørsmålet blir dermed om navnet skal skrives Jøranby, Jørenby eller eventuelt Jørønby. Skrivemåten Jøranby er ønsket lokalt, og det er en viss tradisjon for å skrive navnet med a. En skrivemåte med a er imidlertid ikke i samsvar med uttaleopplysningene i kildene ovenfor, og mange vil nok oppfatte Jøran som et mannsnavn (selv om navnet også er i bruk som kvinnenavn, jf. ssb.no). (forts.)</p>
----	--------	--------------------	----------------	---------	--

75	613876	Jøranby / Jørandby /		Gard 87	<p><u>Tilråding (forts.):</u> Skrivemåten Jørønby er i samsvar med eldre uttale, men har ingen skriftradisjon. Skrivemåten Jørenby er i samsvar med uttale-opplysningene i [NG] og bygdeboken og har en viss skriftradisjon. Etter en samlet vurdering tilrår de primært Jørenby, men åpner også for Jøranby i samsvar med lokale ønsker.</p> <p><u>Vurdering:</u> Uttalen av dette navnet har beveget seg langt bort fra det antatte opphavet, og det er ikke åpenbart hvilken skrivemåte som best ivaretar navnets opphav. Språkrådet har nok rett i at de fleste vil oppfatte Jøran- som et mansnavn, selv om det også er brukt som kvinnenavn (857 menn og 15 kvinner har navnet som fornavn ifølge SSB). Men Jøren- vil også kunne oppfattes som et mansnavn. 10 personer har ifølge SSB Jøren som fornavn, og alle er menn. I Norsk personamnleksikon (2013) står navnet Jøran med peker til både mansnavnet Gøran og til kvinnenavnet Jorunn. Mansnavnet Jøren har trolig opphav i Jørund, gammelnorsk Jørundr, og i nevnte kilde står det at "[n]amnet fell i uttalen saman med dialektforma Jørun(n) av Jorunn. Det kan således ikke utelukkes at dette gardsnavnet også kan komme av en dialektform av mansnavnet Jørund, og hensynet til om det er mans- eller kvinnenavnet som utgjør opphavet, faller derfor bort som avgjørende for saken. Lokalt ser det ut til å være enighet om skrivemåten Jøranby, som er brukt i bygdeboka fra 1992, mens skrivemåten Jørenby, som har vært vanlig i offentlig bruk, i liten grad ser ut til å ha fått gjennomslag lokalt. Jørenby ligger litt nærmere uttalen (/jø:ˈøɾn-/), men kan ikke sies å ivareta navnet som kulturminne i vesentlig mindre eller større grad enn Jøranby, ettersom sistnevnte skrivemåte også har en sterk og lang skriftradisjon, jf. former som Jøranbye fra 1616 og Jøranbye fra 1723. Kartverket legger derfor avgjørende vekt på lokale ønsker i denne saken, og fastsetter Jøranby som skrivemåte.</p> <p>Jøranby fastsettes som skrivemåte i samsvar med lokale ønsker, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>
----	--------	-------------------------	--	---------	---

76	58470	Øvre Jørandby / Jøranby	Øvre Jøranby	Bruk 87/1	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret står /jø:`rønby:/ og /øv`rə/ og /ne:`rə/ oppført som uttaleformer.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Elling Fekjær ønsker skrivemåten Jøranby.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår primært skrivemåten Øvre Jørenby, sekundært Øvre Jøranby.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 75.</p>
77	179991	Nedre Jørandby / Jøranby	Nedre Jøranby	Bruk 87/2	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret står /jø:`rønby:/ og /øv`rə/ og /ne:`rə/ oppført som uttaleformer.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Elling Fekjær ønsker skrivemåten Jøranby.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår primært skrivemåten Nedre Jørenby, sekundært Nedre Jøranby.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 75.</p>
78	119477	Jørandbybrua	Jøranbybrua	Bru	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår primært skrivemåten Jørenbybrua, sekundært Jøranbybrua.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 75.</p>
79	726462	Jørandbyberga	Jøranbyberga	Berg	<p><u>Uttale:</u> I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /bɛrg/ oppført som uttaleform av navneleddet berg i Hedalen, i bestemt form flertall /bɛr`ga/.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Jørandbyberga i økonomisk kartverk fra 1973, Jøranbyberga i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår primært skrivemåten Jørenbyberga, sekundært Jøranbyberga.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 75.</p>

80	250813	<i>Korpeklyvet / Korpekløvet</i>	Korpekløvet	Haug	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie nevner i et brev til Kartverket at etterleddet i navnet ifølge hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres av Harald Dokkehaug kommer av klov n. 'kløft, skar'. Dokkehaug fører dette ordet opp med uttalen /klø:v/, i bestemt form /klø:və/, og han nevner Korpekløvet som eksempel på navn der navneleddet er brukt. Språkrådet opplyser at Svein Lie i et e-brev opplyser uttalen /korpekløve/, som i mer finmasket lydskrift trolig må bety /kå̀pækłø:və/ eller /kør̀pækłø:və/, der forleddet er ordet korp m. 'ravn'. Dokkehaug skriver at "Korpen (ravnen) har brukt å halda til der oppe".</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Korpeklyvet i Norge 1:50 000 fra 1975, 1993, 1999 og 2008, Korpekløvet i økonomisk kartverk fra 1973 og i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Korpekløvet. Elling Fekjær ønsker skrivemåten Korpeklyvet. Svein Lie skriver at etterleddet ifølge Harald Dokkehaugs hovedoppgave om stedsnavn i Hedalen kommer av klov, gammelnorsk kløf "kløft, skar (II); opning; sprekk, om eit skar, kløft", jf. Nynorskordboka. Han mener også at skrivemåten bør være Korpekløvet.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Korpekløvet i samsvar med uttalen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
----	--------	--------------------------------------	--------------------	------	---

80	250813	Korpeklovet		Haug	<p><u>Vurdering:</u> Forleddet er ordet korp m. 'ravn', og skrivemåten Korpe- er uproblematisk og i samsvar med norsk rettskriving. Hovedspørsmålet er hvilken skrivemåte etterleddet -klyvet/-klovet/-kløvet bør ha. I norsk rettskriving har ordet kløv f. betydningen 'bør, last på lastedyr', mens klov n. betyr 'kløft, skar', og klyv n. betyr bl.a. 'kleiv'. Uttalen er med ø, men skrivemåten Korpeklyvet, som er vanligst i kart, tyder på at etterleddet har blitt tolket som dialektvariant av klyv. Dette ordet er i liten grad belagt i stedsnavn i regionen, og det er heller ikke nevnt i Dokkehaugs hovedoppgave, men helst belagt på Voss og i Hardanger. Det er derfor overveiende sannsynlig at tolkinga 'klyv, kleiv' av etterleddet er feil. Ordet klov 'kløft, skar', med uttalen /klø:v/ i Hedalen, er derimot belagt hos Dokkehaug, og siden kløv i betydningen 'hestekløv' i liten grad kan forventes som grunnord i stedsnavn, er det rimelig å anta med Dokkehaug at det er ordet klov som foreligger i dette navnet. En fullnormert skrivemåte her ville dermed være Korpeklovet. En slik skrivemåte har imidlertid ikke noen skrifttradisjon, mens den mer uttalenære skrivemåten Korpekløvet har en del bruk i skrift. Forvekslingsfaren med kløv 'hestekløv' må her sies å være begrenset selv om navnet skrives med ø. Sett i lys av den lokale interessen for skrivemåten -kløvet, anser vi i likhet med Språkrådet at det her må være rom for å fastsette en mer dialekt nær skrivemåte ettersom ordet klov i dag ikke er allment kjent, jf. løpenr. 1 (Grokløv) og § 1 første ledd i forskrift om stadnamn.</p> <p>Korpekløvet fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og § 1 første ledd i forskrift om stadnamn.</p>

81	983627	<i>Kviturden / Kvituren</i>	<i>Kviturdene</i>	Ås	<p><u>Uttale</u>: Svein Lie skriver følgende: "Det er vel her snakk om ei ur, og da må det bli Kvitura eller Kviturda. Bokmål har nå bare ur, mens nynorsk har ur eller urd. Kvitura er vel da det rimeligste i dag." I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /u:t/ oppført som uttaleform av navneleddet ur(d) i Hedalen, i bestemt form entall /u:'ta/, og i bestemt form flertall /u:`rŋ/. I forbindelse med omtalen av dette grunnordet skriver Dokkehaug følgende: "Ei seter ved Strøn heiter Kviturda (gn. 107), i matrikkelen og på kartet kalla Kviturdhøgda, som visst nok er eldre nemning. Ho har namnet frå Kviturd`en, som ligg ikkje lang[t] nedafor.</p> <p><u>Skrifttradisjon</u>: Ingen, men jf. neste navn.</p> <p><u>Høringssvar</u>: Sigrid Haugen og Elling Fekjær ønsker skrivemåten Kvituren. Svein Lie skriver at det vel her er snakk om ei ur, og at det da må bli Kvitura eller Kviturda. Han mener Kvitura er det rimeligste i dag.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet tilrår skrivemåten Kviturda. De skriver at navnet bør skrives med -rd-, jf. punkt 3.5 i de utfyllende reglene om skrivemåten av norske stedsnavn: «I område med uttalen tjukk l av gammalnorsk rð skal til vanleg rd nyttast». De legger til at de ville vente hunkjønnsendelse, jf. også uttalelsen fra Svein Lie.</p> <p><u>Vurdering</u>: Se nedenfor.</p>
----	--------	-----------------------------	--------------------------	----	--

81	983627	<i>Kviturda</i>		Ås	<p><u>Vurdering:</u> Kartverket deler Språkrådets vurdering av at navnet må skrives Kviturd- med -rd- basert på uttalen med tjukk l og punkt 3.5 i de utfyllende reglene. Det meste tyder imidlertid på at navneformen Kviturden, som Kartverket har fått inn som forslag etter bruken hos DNT, er en flertallsform, jf. at hedalsmålet har apokope i bestemt form flertall av hunkjønnord -ene > -en. Dokkehaug skriver navnet som Kviturd'en med apostrof, noe han presiserer at han har brukt i hovedoppgaven for å markere at "ein eller fleire bokstavar har falli bort". Feiltolkinga av Kviturden som riksmålsform i entall av ur i forbindelse med denne høringen, tyder i seg selv på at en skrivemåte -en av publikum i stor grad vil bli feiltolket som entall. Som nevnt ved Frosttjernmyrene ovenfor, er skillet mellom entalls- og flertallsform en del av grunnsubstansen til et stedsnavn, og tydelig markering av det i skrivemåten er med på å opprettholde en klar forbindelse mellom navnet og navnets geografiske omfang. Den sammenhengen er det ikke ønskelig å tilsløre. Navnet må derfor få flertallsform -ene i samsvar med rettskrivinga for at navnet skal bli riktig forstått. Når uttalen tilsier flertall, må navnet også skrives i flertall, jf. punkt 2 i de utfyllende reglene: "Bruken av grammatisk kjønn, eintals- eller fleirtalsform, bunden eller ubunden form skal som hovudregel rette seg etter den nedervde lokale uttalen." Kviturdene fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
----	--------	-----------------	--	----	---

82	68640	Kviturhøgda	Kviturdhøgda (hovednavn) / Kviturdsetra (undernavn)	Seter/støl	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1946) står /kvi:t`uthøg`da/ notert som uttaleform. Arnstein og Guro Li skriver i et høringsvar at lokal uttale er Kvitulsetra, der rd uttales med tjukk l. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /kvīt`u:thøg`da/ som uttale på s. 266. I forbindelse med omtalen av grunnordet urd skriver imidlertid Dokkehaug følgende: "Ei seter ved Strøn heiter Kviturda (gn. 107), i matrikkelen og på kartet kalla Kviturdhøgda, som visst nok er eldre nemning. Ho har namnet frå Kviturd`en, som ligg ikkje lang[t] nedafor.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Høgden Sr i en rektangelmåling fra 1839, Kvitulhøgda i seterlistene fra 1930-tallet, der navnet har merknaden "På kartet kalla Kvitula sæter", Kvitula Sr i gradteigskart fra 1918 og 1929, Kvitulhøgda Sr i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1970, Kviturdsætra i Norge 1:50 000 fra 1976, 1993, 1999 og 2007, Kviturhøgda i økonomisk kartverk fra 1972, Kviturdhøgda i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal fra 1992.</p> <p><u>Høringsvar:</u> Arnstein og Guro Li skriver at lokal uttale er Kvitulsetra, der rd uttales med tjukk l. Halstein Heiene skriver at setra er kalt Kviturhøgda i gamle dokument. Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Kvitursetra. Elling Fekjær ønsker skrivemåten Kviturhøgda.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Kviturdhøgda. De legger til at Kartverket bør vurdere om navnet Kviturdsetra også skal stå i SSR, jf. at to av høringsuttalelsene bruker dette navnet.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
----	-------	-------------	--	------------	--

82	68640	<i>Kviturdsætra / Kvitursætra</i>		Seter/støl	<p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten Kviturd- følger av løpenr. 81. To av høringssvarene i saken går inn for -høgda, mens to går inn for -setra som etterledd. Allerede i rektangelmålingen fra 1839 er ordet høgda med i navnet, og formen "Høgden Sr" tyder på at Høgda har vært en gammel kortform av Kviturdhøgda. Merknaden om at Kvitulhøgda "På kartet [er] kalla Kvitula sæter" i seterlistene fra 1930-tallet, tyder på at oppskriveren oppfattet Kvitula (sæter) som feil navneform, og Kvitulhøgda som riktig navneform. Det motsatte kan leses ut fra Dokkehaugs hovedoppgave på s. 90, der han omtaler grunnordet urd, men på s. 266 bekrefter han likevel Kviturdhøgda som navneform sammen med en konkret uttaleopplysning. Seinere har både -sætra og -høgda vært brukt i kart, og når to av fire høringsvar går inn for -setra, kan det tyde på at den navneformen også ha fått et visst gjennomslag lokalt. Det meste tyder imidlertid på at Kviturdhøgda er den eldste og mest opprinnelige navneformen på denne setra, og det er den navneformen som i størst grad bør omfattes av det navnevernet som skjer gjennom offentlig bruk, jf. § 1 i lov om stadnamn. Det synes derfor mest tilrådelig å sette Kviturdhøgda som hovednavn, men Kviturdsetra kan videreføres som undernavn ettersom det navnet også har skrifttradisjon i kart og en viss lokal bruk. Se løpenr. 36 når det gjelder skrivemåten -setra med e. Kviturdhøgda fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, og Kviturdsetra fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>

83	250801	<i>Langtjernet / Langtjern</i>	Langtjern	Tjern	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at ordet tjern lokalt i Hedalen har uttalen /kjenn/, og at navnet har ubestemt form. Kilden hans opplyser Langtjenn som navneform. Arnstein og Guro Li opplyser også i et høringsvar at lokal uttale er Langtjenn. Fire tilsvarende navn er opplyst med uttalen /lanj`kønn/ i herredsregisteret fra Sør-Aurdal.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Langtj i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, Langtjt i Norge 1:50 000 fra 1975 og 1993, Langtjernet i Norge 1:50 000 fra 1999 og 2008 samt i økonomisk kartverk fra 1972.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen og Elling Fekjær ønsker skrivemåten Langtjern.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Langtjern eller Langtjenn.</p> <p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten Langtjern er i samsvar med gjeldende rettskriving i norsk, og samsvarer også med skrivemåten som er brukt i Sør-Aurdal og i nabokommunene. Det er derfor god anledning til å imøtekomme lokale ønsker, og uttalen opplyst av Svein Lie tilsier ubestemt form, jf. punkt 2 i de utfyllende reglene. Langtjern fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og punkt 2 i de utfyllende reglene.</p>
84	553822	<i>Langtjernkollen</i>	Langtjernkollen	Ås	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Langtjernkollen eller Langtjennkollen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 83.</p>
85	310836	<i>Langtjernbekken</i>	Langtjernbekken	Bekk	<p><u>Høringssvar:</u> Elling Fekjær ønsker skrivemåten Langtjernbekken.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Langtjernbekken eller Langtjennbekken.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 83.</p>

86	675775	Lauvhøgdi / Lauvhøgda	Lauvhøgda	Ås	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at navnet Lauvhøgda hører til i Hedalen, og at dialekten der har endelsen -a i slike navn. Arnstein og Guro Li skriver i et hørings svar at lokal uttale er Lauvhøgda, og de presiserer at Høgdi ikke er en form som er brukt lokalt.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Lauvhøgdi i Norge 1:50 000 fra 1976, 1993, 1999 og 2007.</p> <p><u>Hørings svar:</u> Sigrid Haugen og Elling Fekjær ønsker skrivemåten Lauvhøgda. Svein Lie skriver at stedet hører til Hedalen, og da må det hete Lauvhøgda og ikke Lauvhøgdi.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Lauvhøgda, jf. hørings svarene.</p> <p><u>Vurdering:</u> Bakgrunnen for at dette navnet har vært normert som Lauvhøgdi med -i, er at navnet har stått plassert litt for langt mot nord oppe på Vangsåsen i Kartverkets kart, og at det dermed har sett ut som det stod nord for grensa mellom flatbygdsmål sør i Sør-Aurdal og valdressmål nord i Sør-Aurdal. Sør-Aurdal kommune har sendt oss riktige koordinater for dette navnet, og det er nå rettet i våre kart. Navnet er dermed kommet klart innenfor det området der a-ending benyttes i bestemt form av sterke hunkjønnsord, og det er dermed i samsvar med regelverket å fastsette skrivemåten Lauvhøgda med -a, slik de lokale hørings svarene går inn for. Lauvhøgda fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

87	613885	<i>Li / Lie</i>	<i>Li</i>	Gard 90	<p><u>Uttale</u>: I bokverket Norske Gaardnavne står /li/ som uttaleform, og i herredsregisteret står /li/. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /li/ oppført som uttaleform av navneleddet li i Hedalen, og han nevner gardsnavnet Li som eksempel på bruk i stedsnavn: "Det har vori ein stor gard, for han er nå delt i Nørdre og Søre Li og Midt-Li, dessutan er Sørli (2 gardar) og fleire gardar delar av han. Det same er tilfellet med dei to gardane Lia. Alle desse gardane har gn. 90 i matrikkelen." Arnstein og Guro Li opplyser i et høringssvar at lokal uttale er Li.</p> <p><u>Skrifttradisjon</u>: Li i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Li i gradteigskart fra 1918, 1929, 1935, 1953, 1958 og 1962, Li i Norge 1: 50 000 fra 1952, 1960, 1975, 1993, 1999 og 2008, Lie i økonomisk kartverk fra 1973, Li i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar</u>: Arnstein og Guro Li opplyser at lokal uttale er Li. Sigrid Haugen og Elling Fekjær ønsker skrivemåten Li.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet tilrår skrivemåten Li i samsvar med uttalen og lokale ønsker.</p> <p><u>Vurdering</u>: Skrivemåten Li er i samsvar med norsk rettskriving og lokale ønsker, og er dermed uproblematisk.</p> <p>Li fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
----	--------	-----------------	-----------	---------	---

88	1079500	<i>Nordre Li</i>	<i>Nørdre Li</i>	Bruk 90/1	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1946) står /nør`rə lī/ som uttaleform. Arnstein og Guro Li opplyser i et hørings svar at lokal uttale er Nørdre Li, men de nevner også at de for nordre sier nørre.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Li nordre i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Nørdre Li i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal fra 1992.</p> <p><u>Hørings svar:</u> Arnstein og Guro Li opplyser i et hørings svar at lokal uttale er Li. Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Li. Svein Lie skriver at han er oppvokst på Nørdre Li, og er vant til å skrive Lie, men viser til at reglene for stedsnavn tilsier Li. Han synes at Nørdre Li, Søre Li og Midt-Li er greit, og at det svarer til uttalen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Nørdre Li.</p> <p><u>Vurdering:</u> I § 3 første ledd står følgende: "Skrivemåten av norske stadnamn skal følgje den rettskrivingsforma eller regionale samleforma som passar best med den nedervde lokale uttalen. [...]". I dette tilfellet er både nordre og nørdre rettskrivingsformer, men det er nørdre som passer best med den nedarvede uttalen, og den skrivemåten er også ønsket lokalt.</p> <p>Nørdre Li fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
89	(i matr.)	<i>Nordre Li</i>	<i>Nørdre Li</i>	Bruk 90/240, tunet fra 90/1	Jf. løpenr. 88.

90	604516	<i>Lisbråten</i>	Lisbråtån (hovednavn) – <i>Djupedalen / Dybedal</i> avslås som navnevalg	Bruk 90/2	<p><u>Uttale:</u> /liss´brå:˘tån/ står som uttale i herredsregisteret (1946). Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at ordet bråte lokalt i Hedalen har uttalen /bråtå/. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /brå:˘tå/ oppført som uttaleform av navneleddet bråte i Hedalen, i bestemt form entall /brå:˘tån/ og i bestemt form flertall /brå:˘tåa/. På s. 267 i denne hovedoppgaven står /liss´brå:˘tån/ som uttale av navnet. Arnstein og Guro Li opplyser i et høringsvar at lokal uttale er "Lisbråtån (Flest sier bråtån, men enkelte også bråtåa.)"</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Djupedalen i 1886- og 1904-matrikkelen, Dybedal i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Lisbråten i økonomisk kartverk fra 1973, Lisbråtån i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992, der det står "Før gikk stedet under navnet Bråtåa".</p> <p><u>Høringsvar:</u> Arnstein og Guro Li opplyser i et høringsvar at lokal uttale er "Lisbråtån (Flest sier bråtån, men enkelte også bråtåa.)" Svein Lie skriver at uttalen av navneleddet bråte i Hedalen er bråtå, og at navnet helst burde skrives Lisbråtån.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Lisbråtån i samsvar med uttalen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
----	--------	------------------	--	-----------	--

90	604516	<i>Djupedalen / Dybedal</i>		Bruk 90/2	<p><u>Vurdering:</u> I punkt 3.2 i de utfyllende reglene står det følgende: "I område med jamvektsformer kan rotvokalen og den trykklette vokalen i andrestavinga skrivast i samsvar med dialektuttalen (bråtan, hagan, stugu). Til dømes vil /hag:an/ og /ha:gan/ kunne skrivast Hagen (rettskrivingsform) eller Hagan (regional samleform)." Skrivemåten -bråten i samsvar med rettskrivinga har sterkest normeringspraksis i stedsnavn i offentlig bruk i Sør-Aurdal, men Bråtå-/-bråtå- og -bråtån er brukt i enkelte navn, f.eks. i Bråtågardshøgda 1 km øst for Lisbråten, og i adressenavnet Steinbråtån, som kommunen har fastsatt. Jamvektsformen bråtå -bråtån er i samsvar med dialekten i Ådalen i Ringerike, som er rimelig lik dialekten i Hedalen, og i Ådalen er disse formene også i utstrakt bruk i stedsnavn i offentlig bruk. Bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992 har en gjennomført bruk av -bråtån i stedsnavn i kommunen, og dermed er nok lokalmiljøet også blitt vant til denne skrivemåten. Regelverket åpner for -bråtån, og når er det er ønske om denne skrivemåten lokalt, og den også har fått et visst gjennomslag i lokal og regional bruk, synes det rimelig å fastsette denne skrivemåten i denne saken.</p> <p>I likhet med på bruk 90/4 og på bruk 90/5 har det tilhørende seternavnet Djupedal ved en feil blitt registrert som bruksnavn på denne eiendommen. Det er ikke korrekt navnebruk, og det er derfor grunnlag for å avslå navnet Djupedalen/Dybedal, som hittil har stått i matriklene på denne eiendommen.</p> <p>Lisbråtån fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og punkt 3.2 i de utfyllende reglene. Navnet Djupedalen/Dybedal hører ikke hjemme som bruksnavn på bruk 90/2, og avslås derfor som navnevalg.</p>
----	--------	---------------------------------	--	-----------	---

91	1079502	<i>Søre Li / Aurkjærnsæteren</i>	Søre Li (hovednavn) – <i>Aurkjærnsæteren</i> avslås som navnevalg	Bruk 90/4	<p><u>Uttale:</u> I bokverket Norske Gaardnavne står uttaleformen /lí'é/, i dativ /lín/, men det første er vel helst valdresuttale av navnet, jf. merknaden til uttalen på Brakadokka, og da på bruk 90/11, ikke på 90/4. I herredsregisteret (1946) står /sø`rə lī/ som uttaleform.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Lien med Aurkjærnsæteren i 1886- og 1904-matrikkelen, Aurkjærnsæteren i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Søre Li i hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) og i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Svein Lie synes at Nørdre Li, Søre Li og Midt-Li er greit, og at det svarer til uttalen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Søre Li.</p> <p><u>Vurdering:</u> Seternavnet Aurkjærnsæteren, som ventelig er en foreldet variant av Aurtjernåsen, har feilaktig stått oppført som navn på bruket. I bygdeboka framgår imidlertid det riktige navnet Søre Li, som også bekreftes i herredsregisteret, i Dokkehaugs hovedoppgave fra 1941 og av Svein Lie. Skrivemåten Søre er i samsvar med uttalen og med normeringspraksisen i Sør-Aurdal. Søre Li fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn. Aurkjærnsæteren avslås som navnevalg.</p>
92	1079501	<i>Midt-Li / Aurkjærnsæter</i>	Midt-Li (hovednavn) – <i>Aurkjærnsæter</i> avslås som navnevalg	Bruk 90/5	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1946) står /mitt`li:/ oppført som uttaleform.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Lien med Aurkjærnsæteren i 1886- og 1904-matrikkelen, Aurkjærnsæter i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Midt-Li i hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) og i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Svein Lie synes at Nørdre Li, Søre Li og Midt-Li er greit, og svarer til uttalen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Midt-Li.</p> <p><u>Vurdering:</u> Det foreldede seternavnet Aurkjærnsæter er feilaktig plassert som bruksnavn her i likhet med på 90/2 og 90/4. Tradisjonen for Midt-Li er dokumentert i herredsregisteret, i Dokkehaugs hovedoppgave fra 1941 og av Svein Lie. Skrivemåten Midt-Li er i samsvar med uttalen og med norske rettskrivingsprinsipper. Midt-Li fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn. Aurkjærnsæter avslås som navnevalg.</p>

93	(i matr.)	<i>Lisengen</i>	Lisenga	Bruk 90/8	<p><u>Uttale:</u> I bokverket Norske Gaardnavne står /lí'ssængé/ oppført med uttale, men Svein Lie opplyser at det er uttale på bagnsmål, og skriver til Språkrådet at lokal uttale er /lissenga/.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Lisengen i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Lisenga i hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) og i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal fra 1992.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Lisenga i samsvar med uttalen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Lisenga fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
94	(i matr.)	<i>Liaskogen</i>	Lisskogen	Bruk 90/10	<p><u>Høringssvar:</u> Svein Lie skriver følgende om navnet: "Det viser seg at dette dreier seg om et skogstykke i Vassfare. Ved sida ligger et annet skogstykke med bnr. 25. Det første har en gang tilhørt Søre Li (i Hedalen), det andre Nørdre Li. Navnet Lisskogen har vel vært brukt om begge."</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Lisskogen, jf. Lisenga og Svein Lies opplysninger.</p> <p><u>Vurdering:</u> Lisskogen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
95	553891	<i>Lia</i>	Lia	Bruk 90/11	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret står /lí'a/ oppført som uttaleform.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Lien i 1904-matrikkelen, Lia i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Lia i Norge 1:50 000 fra 1952, 1960, 1975, 1993, 1999 og 2008, Lia i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Lia.</p> <p><u>Vurdering:</u> På dette bruket synes Lia i bestemt form å ha en genuin, lokal tradisjon. Skrivemåten Lia er i samsvar med skrifttradisjonen, uttalen og norsk rettskriving, og er dermed uproblematisk.</p> <p>Lia fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

96	1079499	<i>Sørli</i>	Sørli	Eiendommer, 90/12 og 14	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret står /sø:li/ som uttaleform. I bokverket Norske Gaardnavne står navnet oppført med uttalen /sø:li/.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Sørli i i 1886- og 1904-matrikkelen, Sørli og Sørli i 1950-matrikkelen, Sørli i dagens matrikkel, Sørli i Norge 1:50 000 fra 1952, 1960, 1975, 1993, 1999 og 2008, Sørli i økonomisk kartverk fra 1973, Sørli i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet viser til tilrådinga for Søre Sørli og Nørdre Sørli.</p> <p><u>Vurdering:</u> Sørli har en rimelig entydig normeringspraksis som er i samsvar med norsk rettskriving, og skrivemåten er dermed uproblematisk.</p> <p>Sørli fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
97	68874	<i>Søre Sørli / Sørli</i>	Søre Sørli	Bruk 90/12	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret står /sø:li nør`ræ og sø:`ræ/ som uttaleformer for det som må gjelde bruk 90/12 og 90/14. Arnstein og Guro Li opplyser i et høringssvar at lokal uttale er Søre sørli.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Søre Sørli i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Arnstein og Guro Li opplyser at lokal uttale er Søre sørli.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Søre Sørli.</p> <p><u>Vurdering:</u> Søre Sørli fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
98	553889	<i>Nørdre Sørli / Nordre Sørli / Sørli</i>	Nørdre Sørli	Bruk 90/14	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret står /sø:li nør`ræ og sø:`ræ/ som uttaleformer for det som må gjelde bruk 90/12 og 90/14. Arnstein og Guro Li opplyser i et høringssvar at lokal uttale er Nørdre Sørli.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Nørdre Sørli i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Arnstein og Guro Li opplyser at lokal uttale er Nørdre Sørli.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Nørdre Sørli.</p> <p><u>Vurdering:</u> Nørdre Sørli fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
99	(i matr.)	<i>Sørli</i>	Sørli	Bruk 90/15	Jf. løpenr. 96.

100	361544	Sørlibakken	Sørlibakken	Bruk 90/16	<p><u>Uttale:</u> I bokverket Norske Gaardnavne er Sørlibakken /sø`líssbakkinn/ registrert som navn på gnr/bnr 90/17. Svein Lie opplyser derimot til Språkrådet at vanlig uttale er /sølibakken/ uten fuge-s. Han legger til at uttalen -bakkin er bagnsdialekt. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /sø: `libak`kæn/ som uttaleform, og med opplysning om at dette er et nyere navn på Harabakken, opprinnelig et plass til Sørli. I bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992 står det "Sørlibakken, i dagligtale Bakken".</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Sørlibakken med Heggebergsæteren og Klemmetsrud i 1886-, 1904- og 1950-matrikkelen, Sørlibekken i dagens matrikkel, Sørlibakken i hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) og i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Sørlibakken.</p> <p><u>Vurdering:</u> Kartverket finner ikke grunn til å vektlegge uttaleformen oppgitt i Norske Gaardnavne, der dialekten i Bagn er lagt til grunn. Alle de andre uttaleopplysningene er uten s-fuge, i motsetning til i Lis-, der Li usammensatt står som forledd. Det er ikke uvanlig i norsk med ulik fugebruk alt etter om et ledd står i en toleddssammensetning (bikompositum) eller i en treleddssammensetning (trikompositum). Sørlibakken fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
101	410129	Li / Lisbrua		Bru	<p>Fylkeskommunen er vedtaksmyndighet</p> <p><u>Høringssvar:</u> Elling Fekjær ønsker skrivemåten Lisbrua.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Lisbrua.</p>
102	1016803	Lisgrenda		Adressenavn	<p>Kommunen er vedtaksmyndighet</p> <p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at lokal uttale er /lis:gren:a/ med kort vokal i Lis-.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Lisgrenda.</p>
103	39254	Nordre Liesæter / Nordre Lisætra / Nordre Lissætra	Nordre Lissetra	Stølseiendom	<p><u>Uttale:</u> Arnstein og Guro Li opplyser i et høringssvar at lokal uttale er Nordre Lissetra.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Halstein Heiene ønsker at ordet seter skrives med e, og mener at de lokalt uttaler ordet med e. Svein Lie skriver at i-en i Li blir kort i sammensetninger, som i Lisgrenda, og at det da må det også hete Lissætra (med to s-er).</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Nordre Lissetra.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 88. Se løpenr. 36 når det gjelder skrivemåten -sætra/-setra.</p>

104	221230	<i>Midtre Lisætra</i>	Midtlissetra	Stølseierendom	<p><u>Uttale:</u> Arnstein og Guro Li opplyser i et høringsvar at lokal uttale er Midt-Lissetra.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Halstein Heiene ønsker at ordet seter skrives med e, og mener at de lokalt uttaler ordet med e. Svein Lie skriver at i-en i Li blir kort i sammensetninger, som i Lisgrenda, og at det da må det også hete Lissætra (med to s-er).</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Midt-Lissetra.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 92. Se løpenr. 36 når det gjelder skrivemåten -sætra/-setra. I sammensetninger med tre ledd er det vanlig med samskriving i stedet for bindetrek, selv om primærnavnet Midt-Li med to ledd her står med bindestrek. En skrivemåte Midt-Lissetra kan lettere feiltolkes som 'den midtre Lissetra', men navnet betyr her 'Midt-Li sin seter', og her er det anledning til å minske denne tvetydigheten. Midtlissetra fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
105	645241	<i>Søre Lissætra</i>	Søre Lissetra	Stølseierendom	<p><u>Høringssvar:</u> Halstein Heiene ønsker at ordet seter skrives med e, og mener at de lokalt uttaler ordet med e. Svein Lie skriver at i-en i Li blir kort i sammensetninger, som i Lisgrenda, og at det da må det også hete Lissætra (med to s-er).</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Søre Lissetra.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 91. Se løpenr. 36 når det gjelder skrivemåten -sætra/-setra.</p>

106	432849	<i>Manmyrane / Manmyrene</i>	Manmyrene – vedtaket gjelder -myrene	Myr	<p><u>Uttale:</u> Arnstein og Guro Li opplyser i et høringsvar at lokal uttale er Manmyyrn.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Manmyrane i Norge 1:50 000 fra 1975, 1993, 1999 og 2008.</p> <p><u>Høringsvar:</u> Sigrid Haugen og Elling Fekjær ønsker skrivemåten Manmyrene. Svein Lie skriver at myrene har to stavelser i hedalsmål (my-yrn), men mener at det er rimelig å beholde trestavingsformene i bestemt hunkjønn flertall, slik at det ikke blir noe sammenfall eller misforståelser med bestemt form entall i hunkjønn.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten -myrene, men legger til at -myren er også innenfor regelverket, jf. punkt 4.3.2 i de utfyllende reglene til skrivemåten av norske stedsnavn.</p> <p><u>Vurdering:</u> Som Svein Lie er inne på, er det en fordel her å benytte skrivemåten -myrene, ettersom skrivemåten -myren lett vil feiltolkes som bestemt form entall i felleskjønn. Skillet mellom entalls- og flertallsform er ein viktig del av grunnsubstansen til et stedsnavn, og er med på å opprettholde en klar forbindelse mellom navnet og navneobjektets geografiske utstrekning. Den sammenhengen er det ikke ønskelig å tilsløre.</p> <p>Manmyrene fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og punkt 4.3 i de utfyllende reglene. Vedtaket gjelder kun skrivemåten av etterleddet -myrene.</p>

107	987198	<i>Melgård / Melgard</i>	Melgard	Gard 79	<p><u>Uttale:</u> I bokverket Norske Gaardnavne står /mæ'lgat/ oppført som uttaleform. I herredsregisteret (1945) står uttalen /mell'ga:t/ registrert. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /mell'ga:t/ oppført som uttaleform. Arnstein og Guro Li opplyser i et hørings svar at lokal uttale er Mellgard. Navnet kommer av gammelnorsk *Meðalgarðr.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Melgaard i 1886-matrikkelen, Melgaard med Tomasvolden i 1904-matrikkelen, Melgård m/ Tomasvolden i 1950-matrikkelen, Melgaard i dagens matrikkel, Melgd i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1960, (n og øv) Mellgard i Norge 1:50 000 fra 1975 og 1993, (nordre og øvre) Mellgard i Norge 1:50 000 fra 1999, (Nedre og Øvre) Melgård i Norge 1:50 000 fra 2008 og i økonomisk kartverk fra 1972, Melgard i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Arnstein og Guro Li opplyser i et hørings svar at lokal uttale er Mellgard. Svanhild Melgård Strømmen, grunneier på bruk 79/1, mener at navnet uavhengig av dialekt bør skrives Melgaard, ev. Melgård etter nåtidens skrivemåte. Sigrid Haugen og Elling Fekjær ønsker skrivemåten Melgard. Svein Lie skriver at navnet bør skrives Melgard i tråd med uttalen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Melgard med -gard i samsvar med uttalen og flertallet av høringsuttalelsene. De legger til at ut fra uttalen kunne forleddet også skrives Mell-, men at det er tradisjon for å skrive dette navneleddet med én l i tilsvarende navn, f.eks. Melbu og Meldal.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
-----	--------	--------------------------	----------------	---------	---

107	987198	Mellgard		Gard 79	<p><u>Vurdering:</u> Kartverket deler Språkrådets vurdering av forleddet Mell-/Mel-. Uttalen alene med kort e og tynn l kunne tilsi Mell-, men det er en utbredt normeringspraksis for å skrive dette navneleddet som Mel- med én l, og det er også best i samsvar med opphavet Meðal- i gammelnorsk og lokale ønsker. Etterleddet er ordet gard/gård, og begge disse ordformene er rettskrivingsformer med skriftradisjon i det aktuelle navnet. § 3 første ledd i forskrift om stadnamn fastsetter følgende: "Skrivemåten av norske stadnamn skal følge den rettskrivingsforma eller regionale samleforma som passar best med den nedervde lokale uttalen." I dette navnet er det -gard som er best i samsvar med den nedarvede, lokale uttalen. Den skrivemåten er også ønsket av flere som har uttalt seg lokalt, og i samsvar med vanlig normeringspraksis for dette navneleddet ellers i stedsnavn i Sør-Aurdal.</p> <p>Melgard fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
108	310974	Nedre Melgård / Nordre Mellgard	<p>Nedre Melgard (hovednavn) – Nordre Mellgard avslås som navnevalg</p>	Bruk 79/1	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1945) står uttalen /mɛll'ga:t/, /øv`rə/ og /ne:`rə/ registrert.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Svanhild Melgård Strømmen, grunneier på bruk 79/1, mener at navnet uavhengig av dialekt bør skrives nedre Melgaard, ev. Melgård etter nåtidens skrivemåte. Hun har lagt ved et skjøte fra 1767 med skrivemåten Nedre Melgaard og en kopi av matrikkelen fra 1904, der Melgaard nedre er brukt. Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Nedre Melgard.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Nedre Melgard.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 107 når det gjelder skrivemåten av hovedleddet Melgard. Navneformen "nordre" i 1999-utgaven av Norge 1:50 000 beror på en feilaktig forkorting av "Nedre" til "n" i Norge 1:50 000 fra 1975. (Vanlig forkortningsmåte av "Nordre/Nørdre" i kart er "n", mens "ned" er vanlig forkortningsmåte av "Nedre".) Både Nedre Flaten, Nedre Mellgard og Nedre Sukke ble forkortet feil, og alle disse fikk feil navneform "nordre" i 1999-utgaven, men dette ble rettet opp til "Nedre" igjen i utgaven fra 2008. Alle andre kilder enn kart bekrefter at "Nedre" er det riktige variasjonstillegget på bruk 79/1.</p> <p>Nedre Melgard fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

109	68967	Øvre Melgård / Øvre Mellgard	Øvre Melgard	Bruk 79/4	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1945) står uttalen /møll'ga:t/, /øv`rə/ og /ne:`rə/ registrert.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Øvre Melgard.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Øvre Melgard.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 107 og 108.</p>
110	432736	Nevlingen	Nevlingen	Vann, både i Flå kommune og Sør-Aurdal kommune	<p><u>Uttale:</u> I boka Norske innsjønamn 1 (1924) av Gustav Indrebø står /næ`vvlɪŋen/ som uttale i Hedalen, og han skriver at det kan komme av gammelnorsk *Kneflingr, der rota er ordet knefill m., enten i betydningen 'stokk' eller '(fjell-)høyde'. I herredsregisteret (1945) står /nøvv`Lingən/ (Hedalen) og /nivv`Lingən/ (Flå) oppført som uttaleformer. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /nev`tiŋən/ som uttaleform.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Nevlingen i Norge 1:50 000 fra 1950, 1970, 1976, 1993, 1999 og 2007 samt i økonomisk kartverk fra 1971 og 1972 (to tilstøtende kartblad) og i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Elling Fekjær ønsker skrivemåten Nevlingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Nevlingen. De skriver at uttalen av vokalen i førsteleddet varierer, men at navnets mulige opphav og lokale ønsker tilsier skrivemåten Nevlingen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Kartverket deler Språkrådets syn om at opphavet og lokale ønsker tilsier skrivemåten Nevlingen, og det samme gjør skrifttradisjonen for navnet.</p> <p>Nevlingen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

111	310866	<i>Nevlingkollen / Nevlingskollen</i>	Nevlingskollen	Fjell	<p><u>Uttale:</u> Uttalen /nɛvˈlɪŋskøll'n/ står oppført i herredsregisteret (1945). Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at Nevlingskollen med -s- er den tradisjonelle navneformen, og han viser til at vassfarkjenneren Per Hohle hevder dette i et avisinnlegg fra 1984. Arnstein og Guro Li opplyser i et høringsvar at lokal uttale er Nevlingskollen eller Nevlingskøllen.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Nevlingkollen i Norge 1:50 000 fra 1950, 1970, 1976, 1993, 1999 og 2007 samt i økonomisk kartverk fra 1972, Nevlingskollen i boka Minner fra Vassfaret av Per Hohle fra 1996, der navnet har merknaden "også kalt Pålsenkollen".</p> <p><u>Høringsvar:</u> Arnstein og Guro Li skriver at lokal uttale er Nevlingskollen eller Nevlingskøllen. Sigrid Haugen og Elling Fekjær ønsker skrivemåten Nevlingskollen. Svein Lie skriver at Nevlingskollen ifølge filmmann og Vassfar-kjenner Per Hohle uttales med en fuge-s i tradisjonelt mål.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Nevlingskollen, -kollen i samsvar med gjeldende rettskriving.</p> <p><u>Vurdering:</u> Det er vanlig med s-sammensetning etter suffikset -ing, og alle opplysningene som har kommet fram i denne saken tyder på at det også er brukt i nedarvet, lokal uttale på dette stedet. Punkt 6 i de utfyllende reglene fastsetter følgende: "Ein bør nytte den samansetjingsmåten som samsvarar med dialektuttalen." Nevlingskollen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og punkt 6 i de utfyllende reglene.</p>
112	101697	<i>Nevlingsdammen</i>	Nevlingsdammen	Dam, både i Flå kommune og Sør-Aurdal kommune	<p><u>Uttale:</u> /nɛvˈlɪŋsdam'mən/ i herredsregisteret (1945).</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Nevlingsdammen i økonomisk kartverk fra 1971.</p> <p><u>Høringsvar:</u> Elling Fekjær ønsker skrivemåten Nevlingsdammen. Svein Lie skriver at Nevlingskollen ifølge filmmann og Vassfar-kjenner Per Hohle uttales med en fuge-s i tradisjonelt mål, og at det da også bør gjelde for andre navn med Nevling-.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Nevlingsdammen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 110 og 111.</p>

113	432869	Nedre Nevlinghaugen	Nedre Nevlingshaugen	Ås, i Flå kommune	<p><u>Uttale:</u> I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står nevv`ŋiŋshəu`ga/ som uttale (i hedalsmål i Sør-Aurdal) på det som må være fellesnavnet for Nedre og Øvre Nevlingshaugen "på vestsida av Nevlingen". I herredsregisteret (1945) står uttalen /nivv`ŋiŋshəu`gən/, /øv`rə/ og /ne:`rə/ oppført fra Flå.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> nedre Nevlinghaugen i økonomisk kartverk fra 1987.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Svein Lie skriver at Nevlingskollen ifølge filmmann og Vassfar-kjenner Per Hohle uttales med en fuge-s i tradisjonelt mål, og at det da også bør gjelde for andre navn med Nevling-.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Nedre Nevlingshaugen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 110 og 111.</p>
114	917747	Øvre Nevlinghaugen/ Øvre Nevlingshaugen	Øvre Nevlingshaugen	Ås, i Flå kommune	<p><u>Uttale:</u> I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står nevv`ŋiŋshəu`ga/ som uttale (i hedalsmål i Sør-Aurdal) på det som må være fellesnavnet for Nedre og Øvre Nevlingshaugen "på vestsida av Nevlingen". I herredsregisteret (1945) står uttalen /nivv`ŋiŋshəu`gən/, /øv`rə/ og /ne:`rə/ oppført fra Flå.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> øvre Nevlinghaugen i økonomisk kartverk fra 1971, øvre Nevlingshaugen i økonomisk kartverk fra 1987 (to tilstøtende kartblad).</p> <p><u>Høringssvar:</u> Elling Fekjær ønsker skrivemåten Nevlingshaugen. Svein Lie skriver at Nevlingskollen ifølge filmmann og Vassfar-kjenner Per Hohle uttales med en fuge-s i tradisjonelt mål, og at det da også bør gjelde for andre navn med Nevling-.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Øvre Nevlingshaugen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 110 og 111.</p>
115	(i matr.)	Nevlingsskogen	Nevlingsskogen	Bruk 82/2	<p><u>Høringssvar:</u> Elling Fekjær ønsker skrivemåten Nevlingsskogen. Svein Lie skriver at Nevlingskollen ifølge filmmann og Vassfar-kjenner Per Hohle uttales med en fuge-s i tradisjonelt mål, og at det da også bør gjelde for andre navn med Nevling-.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Nevlingsskogen med binde-s i samsvar med sammensetningene ovenfor.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 110 og 111.</p>

116	674863	Nevlingsmoen / Vassfarplassen	Vassfarplassen (hovednavn) / Nevlingsmoen (undernavn) – for hovednavnet gjelder vedtaket kun -plassen	Bruk 84/6	<p><u>Uttale:</u> I bokverket Norske Gaardnavne står navnet med Nevlingsmoen som oppslagsform, og at navnet "Paastodes kaldet /mó'n/'. I herredsregisteret (1945) står /vass`farplass'n/ oppført som uttale. I bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992 står det at vassfaringene selv brukte Mikjelsplassen som navn i dagligtale, mens "navnet Vassfarplassen særlig kom til å festne seg blant hedølingene".</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Nevlingsmoen i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Vassfarplass i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1970, Vassfarplassen i Norge 1:50 000 fra 1976, 1993, 1999 og 2007, Vassfarsplassen i økonomisk kartverk fra 1972, Vassfarplassen i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D (1992), der det står at «Det offisielle navnet på Vassfarplassen har fra gammelt av vært Nevlingsmoen».</p> <p><u>Høringssvar:</u> Svein Lie skriver at Nevlingskollen ifølge filmann og Vassfar-kjenner Per Hohle uttales med en fuge-s i tradisjonelt mål, og at det da også bør gjelde for andre navn med Nevling-.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet skriver at de ikke har noen merknader til skrivemåtene Nevlingsmoen og Vassfarplassen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Både Vassfarplassen og Nevlingsmoen er innarbeidet i offentlig bruk, men det synes klart at det helst er Vassfarplassen som har vært innarbeidet i muntlig bruk. Det er derfor rimeligst å sette det navnet som hovednavn, mens matrikelnavnet Nevlingsmoen kan videreføres som undernavn. Vassfarplassen fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, og Nevlingsmoen fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 i lov om stadnamn. Vedtaket gjelder ikke skrivemåten Vassfar-.</p>
117	(i matr.)	Nevlingmoen strøselvfall	Nevlingsmoen Strøselvfall – vedtaket gjelder Nevlingsmoen	Bruk 84/41	<p><u>Høringssvar:</u> Svein Lie skriver at Nevlingskollen ifølge filmann og Vassfar-kjenner Per Hohle uttales med en fuge-s i tradisjonelt mål, og at det da også bør gjelde for andre navn med Nevling-.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Nevlingsmoen med binde-s, og at det andre navnet bør ha stor forbokstav.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 110 og 111.</p>

118	903073	Sinsenkrysset	(utgår)	Sti- og løypekryss, i Hellebuklia løypelag sitt løypeområde	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Sinsenkrysset.</p> <p><u>Vurdering:</u> Navnet utgår, jf. løpenr. 59 (Gråberget).</p>
119	1079496	Skogstad / Skog	Skogstad (hovednavn) – Skog settes som historisk	Bruk 96/8	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Skov i 1886-matrikkelen, Skog i 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Skogstad i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Da Svein Lie var i kontakt med Kartverket om en del feil i stedsnavnbruken i Hedalen i Sør-Aurdal i 2021, påpekte han at det stod Granlund på dette bruket, men opplyste at rett navn er Skogstad.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet har ingen merknader til skrivemåtene Skog eller Skogstad.</p> <p><u>Vurdering:</u> Navnet Granlund, som stod på denne eiendommen i kart, var hentet fra økonomisk kartverk fra 1973. Det navnet hører imidlertid hjemme på bruk 96/25, og ble flyttet dit etter at Svein Lie kontaktet Kartverket i 2021.</p> <p>I matrikkelen fra 1886 er Skov skrevet i kursiv på bruk 96/8, og der er kursiv brukt i de tilfellene teksten i kolonnen for bruksnavn ikke er et stedsnavn i seg selv, men en beskrivelse eller annen tekst. I seinere matrikler har denne teksten blitt fornorsket til Skog, men det lokalt brukte navnet Skogstad har fram til nå ikke kommet inn i matrikler eller i kart. Navnet Skogstad er imidlertid dokumentert gjennom bruken i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992, s. 418, og bekreftes i opplysningen fra Svein Lie. Det finnes ikke noe annet tradisjonelt navn på eiendommen, og navnet kommer dermed ikke i konflikt med § 3 i lov om stadnamn.</p> <p>Skogstad fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn. Skog settes som historisk.</p>

120	171510	<i>Skurveknatta</i>	<i>Skurveknatta</i>	Fjell, rett øst for Ørneflag	<p><u>Uttale</u>: Språkrådet opplyser følgende: "Herredsregisteret har bare registrert navnet i entallsform: (1946) /skur`vøknatt'n/, (1941) /skur`vøknatt'n/ (Valdr.) og /skur`vønatt'n/ (Hall.). I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /knatte/ oppført som uttaleform av navneleddet knatt i Hedalen, i bestemt form flertall /knat`ta/.</p> <p><u>Skrifttradisjon</u>: Skurve Nat i en rektangelmåling fra 1839.</p> <p><u>Høringssvar</u>: Elling Fekjær ønsker skrivemåten Skurveknatta.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet har ingen merknader til skrivemåten Skurveknatta.</p> <p><u>Vurdering</u>: Elling Fekjær fra Hedalen foreslo navnet Skurveknatta for Kartverket i 2007. Forekomsten av Skurve Nat i rektangelmålingen fra 1839 bekrefter navnetradisjonen for Fekjærs forslag. Navnet er opplyst i en form som samsvarer med det vanlige mønsteret for navnelaging i Hedalen, og -knatta i flertall følger vanlig bøyning av hankjønnord lokalt. Det aktuelle fjellet står navnløst på kartet i dag, og det synes rimelig å formalisere navnet Fekjær har foreslått for offentlig bruk. Skurveknatta fastsettes som navn og skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

121	130611	<i>Stavadalen</i>	<i>Stavadalen</i>	Dal	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1941) står /sta:`vada:rŋ/, i dativ (i, åt) /da:té/, oppført som uttaleform. Se for øvrig løpenr. 122 og 128. I Norske Gaardnavne står det at førsteleddet kan komme av et elvenavn, og at "Stavaaen er et ikke sjeldent Elvenavn, maaske betegnende en Bæk, som paa en længere Strækning har et ret Løb".</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Stavadalen i gradteigskart fra 1930, 1941, 1952, 1958 og 1962, og i Norge 1:50 000 fra 1952, 1976, 1993, 1999 og 2007, Stavadalen og "i Stavadale" i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987, der den sistnevnte navneformen er i dativ.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Det har ikke kommet inn noen høringssvar i denne saken, men samme spørsmålet om Stavadalen eller Stavedal(en) var oppe i 2003, og kommunen har sendt høringssvaret Bjarne Skaret leverte den gang. Han skriver at både Stavadalen og Stavadalen brukes i dialekten, men han mener at navnet bør ha kun én skrivemåte, og han går inn for Stavadalen. Skaret mener at navnet kommer av ordet stavved, og viser til en eldre skrivemåte Stafuedalen som har vært brukt, alternativt mener han at det kommer av ve av gammelnorsk vé 'helligdom'. Videre viser han til en del skriftlige kilder der Stavedalen har vært brukt som skrivemåte.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Stavadalen i samsvar med uttalen i herredsregisteret. De legger til at denne uttalen fortsatt er i bruk, jf. Bjarne Skarets høringssvar fra 2003.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
-----	--------	-------------------	--------------------------	-----	--

121	130611	<i>Stavedalen</i>		Dal	<p><u>Vurdering:</u> Bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987 nevner også den lokale teorien om at navnet kommer av Stav-veddalen, men påpeker at "[u]ttalen stava gjer ei slik forklaring umogleg". Grunnen til at den er umulig står ikke uttrykkelig der, men grunnen er at uttalen Stava- er et eksempel på en såkalt jamvektsform i dialekten. Mange østnorske dialekter har fått vokalutjamning der gammelnorsk hadde korte stavelser, dvs. stavelser bestående av kort vokal etterfulgt av kort konsonant. Stavadalen må derfor komme av *Stafadalr i gammelnorsk, for den gammelnorske tenkte formen *Stafviðrdalr av "Stavveddalen" kunne ikke ha ført til uttalen /sta:`vada:rŋ/ i dag. Alternativet Stafvédalr, som Skaret holder fram som et alternativ, kan utelukkes på samme grunnlag. Forleddet Stafa- i gammelnorsk er ordet stafr m. 'stav, stokk, stolpe' i genitiv flertall, og skrivemåten Stavadalen eller Stavedalen står således i nær sammenheng med det gammelnorske opphavet. Spørsmålet i denne saken er dermed om navnet bør skrives Stavadalen i samsvar med dialektuttalen eller Stavedalen fullnormert etter norsk rettskriving. I punkt 3.2 i de utfyllende reglene står det følgende: "I område med jamvektsformer kan rotvokalen og den trykklette vokalen i andrestavinga skrivast i samsvar med dialektuttalen (bråtan, hagan, stugu). Til dømes vil /hag:an/ og /ha:gan/ kunne skrivast Hagen (rettskrivingsform) eller Hagan (regional samleform)." Punkt 6 i de utfyllende reglene har også relevans her, siden Stava- står i en sammensetning: "Ein bør nytte den samansetjingsmåten som samsvarar med dialektuttalen. Døme: Kristiansandsfjorden, Oslofjorden, Viksfossen, Mulvikgarnet, Vikafjellet, Vikfjell, Vikefjell." (Forts.)</p>
121	130611	<i>Stavedal / Stavadal</i>		Dal	<p><u>Vurdering (forts.):</u> Skrivemåten Stavadalen er innarbeidet i offentlig bruk i kart i nesten hundre år, og det synes da mindre tilrådelig å gå over til en annen skrivemåte som ligger lenger unna både dialektuttalen og navnets opprinnelige form. Skrivemåten Stavadalen ser også ut til å ha fått gjennomslag i lokal bruk, f.eks. i den nevnte bygdeboka og i navn på lokale lag og selskap, f.eks. Stavadalen Skisenter, som markedsfører seg med denne skrivemåten. Kartverket vurderer at det er best i tråd med formålet og hovedregelen i stedsnavnloven å videreføre skrivemåten Stavadalen i samsvar med den nedarvede, lokale uttalen. Stavadalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og punkt 3.2 og 6 i de utfyllende reglene.</p>

122	1081442	<i>Søre Stavadalen / Søndre Stavedalen</i>	Søre Stavadalen	Gard 4	<p><u>Uttale:</u> I bokverket Norske Gaardnavne står /sta`vadalen/, i dativ /-te/, som uttale på gnr. 4. I bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987 står det på s. 70 at matrikelnavnet søre Stavadalen ikke er brukt, men at hvert bruk benevnes med sitt eget navn.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Stavedalen søndre i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikel, Søre Stavadalen i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Stavadalen eller Søre Stavadalen.</p> <p><u>Vurdering:</u> I bygdeboka går det fram at navnet Stavadalen muntlig helst er brukt om gardsnr. 5, og at navnet på gardsn. 4 ikke brukes muntlig. I skrift er det imidlertid en tradisjon for Søre/Søndre Stavadalen/Stavedalen. Ettersom vi fastsetter Stavadalen som navn på gardsnr. 5, jf. løpenr. 128 nedenfor, kan ikke det samme navnet fastsettes her. I definisjonen for "nedervd stadnamn" i § 2 bokstav d i lov om stadnamn går det fram at slike navn kan overleveres skriftlig eller muntlig fra tidligere tradisjoner, og i dette tilfellet er det fortrinnsvis snakk om skriftlig overlevering. Ettersom navnet Søre Stavadalen har en skriftlig tradisjon, følger det av loven at det navnet kan videreføres. Skrivemåten av Stavadalen følger av løpenr. 121, mens skrivemåten Søre er i samsvar med den lokale normeringspraksisen i Sør-Aurdal, og nærmeste rettskrivingsform til den lokale uttalen av dette ordet, jf. § 3 første ledd i forskrift om stadnamn.</p> <p>Søre Stavadalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og § 3 første ledd i forskrift om stadnamn.</p>
-----	---------	--	------------------------	--------	--

123	312613	<i>Nordstad / Norstad</i>	Nordstad	Bruk 4/1	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1941) står /nor`sta:/ som uttaleform. Svein Lie skriver til Språkrådet Nerstad /ne:sjta/ (med sj-lyd) er sammensatt av 'nedre' og 'stad', ifølge Harald Dokkehaugs hovedoppgave, men Dokkehaugs hovedoppgave gjelder Hedalen, og har derfor ikke relevans for dette stedet.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Stavedalen søndre i 1886-matrikkelen, Nærstad i 1904-matrikkelen, Nerstad (Norstad overstrøket) i 1950-matrikkelen, Norstad i dagens matrikkel, Nordstad i gradteigskart fra 1930, 1941, 1952, 1958 og 1962, Nordstad i Norge 1:50 000 fra 1952, 1976, 1993, 1999 og 2007, Nordstad i økonomisk kartverk fra 1991, Norstad i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ove Norstad, grunneier på bruk 4/1, skriver at han ønsker skrivemåten Norstad i samsvar med slektsnavnet.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Nerstad i samsvar med uttaleopplysningene fra Svein Lie.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se nedenfor.</p>
-----	--------	---------------------------	-----------------	----------	---

123	312613	Nerstad		Bruk 4/1	<p><u>Vurdering:</u> Tilrådingen fra Språkrådet om Nerstad kan se ut til å bero på en misforståelse om at denne saken gjelder et stedsnavn i Hedalen. Bruk 4/1 ligger i Stavadalen i Reinli helt nord i Sør-Aurdal, og dermed langt unna Hedalen. Skrivemåtene i matriklene ser i stor grad ut til å ha vært feilaktige, og vi kan ikke se at at former som Ner- eller Nær- kan ha noe grunnlag på stedet. Uttalen /nor`sta:/ i herredsregisteret fra 1941 er nok derimot riktig, og i samsvar med den uttalen grunneieren på bruket ser ut til å legge til grunn. Forleddet i navnet er retningsadverbet nord, som har skrivemåten med d som eneste rettskrivingsform. Denne skrivemåten har også nesten hundre års stabil skriftradisjon i kart. Skrivemåten av slektsnavn skal ikke påvirke skrivemåten av tilhørende gards- eller bruksnavn, jf. vedtaksbrevet, og det gir dermed ikke noe juridisk grunnlag for endring av skrivemåten. Skrivemåten med d har ikke noen innvirkning på uttalen av dette navnet, og uttalen er dermed ikke et moment for eller mot bruk av d. Norsk rettskriving og navnets dominerende skriftradisjon i kart må derfor bli avgjørende i denne saken. Som det går fram i § 1 første ledd i forskrift om stadnamn, skal allment kjende ord og navneledd skrives i samsvar med gjeldende rettskriving i norsk, og adverbet nord er et allment kjent ord. Forleddet kan dermed vurderes på lik linje med Bjørn- i Bjørnstad og Fjell- i Fjellstad, jf. løpenr. 126 og 127. Nordstad fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og § 1 første ledd i forskrift om stadnamn.</p>
124	(i matr.)	Søndre Stavedalen / Fjellstad	Søre Stavadalen	Bruk 4/2	<p><u>Skriftradisjon:</u> Stavedalen søndre i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Søre Stavadalen i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåtene Søre Stavadalen eller Fjellstad. De legger til at Kartverket får avgjøre om begge navnene skal føres i SSR, og hvilken status de i så fall skal ha.</p> <p><u>Vurdering:</u> Dette bruket, som er en utmarkseiendom, hører inn under bruk 4/6 Fjellstad, men har kun skriftradisjon for navnet Søndre/Søre Stavedalen/Stavadalen. Det er derfor grunnlag for å videreføre navnet, for eierforholdene tilsier ikke i seg selv en endring av nedarvede navn. Skrivemåten følger av løpenr. 121 og 122. Søre Stavadalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

125	(i matr.)	<i>Søndre Stavedalen / Bjørnstad</i>	Søre Stavadalen	Bruk 4/4	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Stavedalen søndre i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel, Søre Stavadalen i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåtene Søre Stavadalen eller Bjørnstad. De legger til at Kartverket får avgjøre om begge navnene skal føres i SSR, og hvilken status de i så fall skal ha.</p> <p><u>Vurdering:</u> Dette bruket, som er en utmarkseiendom, hører inn under bruk 4/7 Bjørnstad, men har kun skrifttradisjon for navnet Søndre/Søre Stavedalen/Stavadalen. Det er derfor grunnlag for å videreføre navnet, for eierforholdene tilsier ikke i seg selv en endring av nedarvede navn. Skrivemåten følger av løpenr. 121 og 122.</p> <p>Søre Stavadalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
126	725715	<i>Fjellstad</i>	Fjellstad	Bruk 4/6	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Fjellstad i 1950-matrikkelen, i dagens matrikkel og i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Fjellstad.</p> <p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten Fjellstad er i samsvar med norsk rettskriving, og dermed uproblematisk.</p> <p>Fjellstad fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
127	483791	<i>Bjørnstad</i>	Bjørnstad	Bruk 4/7	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Bjørnstad i 1950-matrikkelen, i dagens matrikkel og i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Bjørnstad.</p> <p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten Bjørnstad er i samsvar med norsk rettskriving, og dermed uproblematisk.</p> <p>Bjørnstad fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

128	1081441	<i>Nørdre Stavadalen</i>	Stavadalen (hovednavn) / <i>Nordre Kvål</i> settes som historisk / <i>Nørdre Stavadalen</i> avslås som navnevalg	Gard 5	<p><u>Uttale:</u> I bokverket Norske Gaardnavne står /sta`vadafen/, i dativ /-te/, som uttale på gnr. 4, mens /kvåt/ står som uttale på gnr. 5. I herredsregisteret står Kvaal som oppslagsform, men med uttalen /sta:`vada:rŋ/, og følgende merknad: "Namnet Kvaal blir ikkje nytta her. Mannen er frå Kvål i Reinli." I bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987 står det på s. 90 at "[m]atrikkelnamnet nørdre Kvål kjem frå tida garden var underbruk under Kvål i Reinli", og at garden i dagligtale heter Stavadalen.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Kvaal nordre i 1886-, 1904-, Kvål nordre i 1950-matrikkelen, Kvaal nordre i dagens matrikkel, Stavedal i Norge 1:50 000 fra 1976, 1993, 1999 og 2007, Stavadalen i økonomisk kartverk fra 1972, Stavadalen i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987, der Nørdre Kvål står i parentes i overskriften for gardskapittelet.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet skriver at både (Nørdre) Stavadalen og (Nørdre) Kvål er greie skrivemåter. De legger til at Kartverket får avgjøre hvordan navna skal føres i SSR, og hvilke navn som skal registreres.</p> <p><u>Vurdering:</u> Både herredsregisteret og bygdeboka bekrefter at navnet Kvål eller i matrikkel-sammenheng Nordre Kvål ikke er brukt lokalt, men at man i stedet bruker Stavadalen som navn. Lokalt knytter navnet Stavadalen seg altså i usammensatt form til gnr. 5, og i mindre grad til gnr. 4. Hverken bygdeboka, matriklene eller andre kilder kan framvise eksempel på bruk av Nordre/Nørdre Stavadalen, og på s. 70 i bygdeboka står det at gnr. 5 på 1700-tallet var Søre Stavadalen, mens gnr. 4 var Nørdre Stavadalen, ettersom man da regnet retningen oppover dalen som "nord", selv om gnr. 5 ligger lengst nord etter himmelretningene. (Forts.)</p>
128	1081441	<i>Nørdre Kvål / Nordre Kvål</i>		Gard 5	<p><u>Vurdering (forts.):</u> Når uttalen også i dag er uten "Nørdre" på gnr. 5, ser vi ikke noe grunnlag for å benytte dette retningsordet i navnet. I eiendomssammenheng får man likevel en tilstrekkelig differensiert navnebruk ved at gnr. 4 heter Søre Stavadalen, mens gnr. 5 heter kun Stavadalen. Ettersom navnet Nordre Kvål i dag er gått ut, og det ikke lenger er noe eiendomsforhold mellom gnr. 5 og gnr. 10 (Søre)Kvål, settes navnet Nordre Kvål som historisk.</p> <p>Stavadalen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn. Nørdre Stavadalen er uten grunnlag skriftlig eller muntlig grunnlag, og avslås som navnevalg. Navnet Nordre Kvål er foreldet, og settes som historisk navn.</p>

129	(i matr.)	Nordre Kvål / Nordre Stavadalen / Nordgarden	Nordigarden (hovednavn) / Stavadalen (undernavn) – <i>Nordre Kvål</i> settes som historisk	Bruk 5/1	<p><u>Uttale:</u> I bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987 står det at bruket i dagligtale heter "nord i garde".</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet viser til gard 5. For daglignavnet tilrår de skrivemåten Nordigarden.</p> <p><u>Vurdering:</u> Navneformen "nord i garde", som er nevnt i bygdeboka, er dativsform av dette navnet, men det er her rimelig å anta lik variasjon mellom nominativ og dativ som for "Sy(i)garden" og "Sy i garde" på bruk 5/2. Ved normering av skrivemåten i offentlig bruk er det vanlig å ta utgangspunkt i nominativsformen og ikke i dativsformen når dialekten har levende dativ. Vi finner det derfor rimelig å følge Språkrådets tilråding for dette navnet og fastsette Nordigarden.</p> <p>Navnet Stavadalen knytter seg også i stor grad til dette bruket og til bruk 5/2, jf. løpenr. 128, og det er naturlig at de to underliggende hovedbrukene fremdeles også har et navn som samsvarer med gardsnavnet på gardsnr. 5. Det gir imidlertid en mest differensiert navnebruk i kart om Nordgarden (og Sygarden) står i kart på hvert av de to brukene. Stavadalen kan derfor innføres som undernavn på disse brukene. Nordigarden fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, og Stavadalen fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 i lov om stadnamn. Nordre Kvål er foreldet, og settes som historisk navn.</p>
-----	-----------	--	---	----------	--

130	(i matr.)	Nordre Kvål / Nordre Stavadalen / Sygarden	Sygarden (hovednavn) / Stavadalen (undernavn) – Nordre Kvål settes som historisk	Bruk 5/2	<p><u>Uttale:</u> I bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987 står det at bruket i dagligtale heter "Sygard'n" eller "sy i garde".</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet viser til gard 5. For daglignavnet tilrår de skrivemåten Sydigarden.</p> <p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten Sydigarden, som Språkrådet tilrår, har ikke noen kjent parallell i norske bruksnavn i Sentralt stedsnavnregister (SSR). Det er normeringspraksis på Østlandet for at daglignavn av denne typen får en litt mindre hard normering til Sygard(en) eller Søgard(en), trolig fordi slike navn har en litt muntlig karakter, og siden de ikke i stor grad har vært brukt i skrift. På det aktuelle stedet har kommunen tidligere adressert til Sygardsvegen og Nedre Sygardsvegen, og Kartverket finner det mer tilrådelig å følge den lokale og regionale normeringspraksisen i dette tilfellet. Sygard og Sygarden er å regne som regionale samleformer i deler av Innlandet, og de har en relativt utbredt normeringspraksis fra før. Stavadalen settes som undernavn og Nordre Kvål som historisk navn, se løpenr. 129.</p> <p>Sygarden fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, og Stavadalen fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 i lov om stadnamn. Nordre Kvål er foreldet, og settes som historisk navn.</p>
131	361764	Stavadalen / Stavadal skule / Stavadal bygdehus	(utgår)	Forsamlingshus	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Stavadalen for hovednavnet, men skriver at valget av tilleggsord avhenger av hva slags funksjon bygget har.</p> <p><u>Vurdering:</u> Navnet utgår fra saken. Dette er et grendehus tilhørende et lokalt lag, og navnet er derfor å anse som privat. Det skal da ikke behandles etter lov om stadnamn.</p>
132	(i matr.)	Stavadalen	Stavadalen	Grunnkrets	Jf. løpenr. 121.
133	1017124	Stavedalsvegen / Stavadalsvegen		Adressenavn	<p>Kommunen er vedtaksmyndighet</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Stavadalsvegen.</p>
134	1016275	Stavedalstoppen / Stavadalstoppen		Adressenavn	<p>Kommunen er vedtaksmyndighet</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Stavadalstoppen.</p>

135	371836	Østre Storbekken / Østre Storebekk / Storbekken	Østre Storebekk (hovednavn) / Storebekk (undernavn)	Bekk	<p><u>Uttale:</u> Ikke opplyst, men en bekk lenger øst i Hedalen er oppført med uttalen /sto:´ræbøk/ i herredsregisteret fra 1946. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står også /sto:´ræbøk/ oppført som uttaleform, men uten presisering av hvilken bekk det er snakk om.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Østre Storbekken i Norge 1:50 000 fra 1975, 1993, 1999 og 2008, Storbekken i økonomisk kartverk fra 1972, Storebekk i boka Bjørnejakt i Vassfaret fra 1991 av Edvard Elsrud.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Østre Storebekk. Svein Lie skriver at tradisjonell uttale her skal være Storebekk, ikke Storbekken.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Østre Storebekk.</p> <p><u>Vurdering:</u> Kartverket legger til grunn de lokale opplysningene om at uttalen tradisjonelt er /sto:´ræbøk/, som ser ut til å samsvare med de lokale mønsteret for navnelaging og med lokallitteraturen. På stedet er det to Storebekk som renner i hver sin retning fra Manfjellet, og det synes derfor nødvendig å videreføre retningsordet Østre (og Vestre) for å få en tilstrekkelig differensiert navnebruk. Siden navnet også har en tradisjon i usammensatt form, jf. boka Bjørnejakt i Vassfaret, og den usammensatte formen alt har vært i bruk i økonomisk kartverk, er det grunnlag for å videreføre den som undernavn. Østre Storebekk fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, og Storebekk fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 i lov om stadnamn.</p>
136	735923	Vestre Storbekken / Vestre Storebekk / Vestre Storebekk / Storbekken	Vestre Storebekk (hovednavn) / Storebekk (undernavn)	Bekk	<p><u>Uttale:</u> Ikke opplyst, men en bekk lenger øst i Hedalen er oppført med uttalen /sto:´ræbøk/ i herredsregisteret fra 1946. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står også /sto:´ræbøk/ oppført som uttaleform, men uten presisering av hvilken bekk det er snakk om.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> v Storbekken i Norge 1:50 000 fra 1975 og 1993, Vestre Storbekken i Norge 1:50 000 fra 1999 og 2008, Storbekken i økonomisk kartverk fra 1972.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Vestre Storebekk. Elling Fekjær ønsker derimot skrivemåten Vestre Storbekkk. Svein Lie skriver at tradisjonell uttale her skal være Storebekk, ikke Storbekken.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Vestre Storebekk.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 135.</p>

137	796830	Østre Storbekkputtane / Østre Storebekkputta	Østre Storebekkputta	Tjern	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at dialekten har -a i bestemt flertall hankjønn av slike ord: -putta. Dette bekreftes i hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug, der /putt/ står oppført som uttaleform av navneleddet putt i Hedalen, i bestemt form flertall /put`ta/.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Ø Storbekkputtane i Norge 1:50 000 fra 1975 og 1993, Østre Storbekkputtane i Norge 1:50 000 fra 1999 og 2008.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Østre Storebekkputta. Svein Lie skriver at dialekten har -a i bestemt flertall hankjønn av slike ord: -putta, og han mener Østre Storebekkputta er rett navneform.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Østre Storebekkputta.</p> <p><u>Vurdering:</u> Skrivemåten Østre Storebekk- følger av løpenr. . Skrivemåten -putta følger av uttalen /-putta/, lokalt, jf. punkt 4.3.4 i de utfyllende reglene: "Ein kan elles nytte [...] -a i samsvar med dialektuttalen. Døme: bakka."</p> <p>Østre Storebekkputta fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og punkt 4.3.4 i de utfyllende reglene.</p>
138	917819	Vestre Storbekkputtane / Vestre Storebekkputta / Storbekkputten	Vestre Storebekkputta (hovednavn) / Storebekkputta (undernavn)	Tjern	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at dialekten har -a i bestemt flertall hankjønn av slike ord: -putta.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> v Storbekkputtane i Norge 1:50 000 fra 1975 og 1993, Østre Storbekkputtane i Norge 1:50 000 fra 1999 og 2008, Storbekkputten i økonomisk kartverk fra 1972.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Vestre Storebekkputta. Elling Fekjær ønsker derimot skrivemåten Vestre Storbekkputtane. Svein Lie skriver at en her bør følge dialekten, dvs. østlandsk flatbygdemål, og skrive -putta, ikke -puttane, og han mener Vestre Storebekkputta er rett navneform.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Vestre Storebekkputta.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 137. Den usammensatte navneformen er brukt i økonomisk kartverk, og det er derfor grunnlag for å videreføre den som undernavn. Vestre Storebekkputta fastsettes som skrivemåte av hovednavnet, og Storebekkputta fastsettes som skrivemåte av undernavnet, jf. § 4 i lov om stadnamn og punkt 4.3.4 i de utfyllende reglene.</p>

139	7822	Storbekkseilen / Storebekkseilen	Storebekkseilen	Senkning	<p><u>Uttale:</u> I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står /sto:´ræbəkksɛil`n/ og /sto:´ræbəkksɛil'n/ oppført som uttaleformer.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Storbekkseilen i Norge 1:50 000 fra 1975 og 1993, 1999 og 2008, Storbekkseiten (!) i økonomisk kartverk fra 1972, Storebekkseilen i boka Vassfarbjørnen fra 1975 av Edvard Elsrud.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Storebekkseilen. Elling Fekjær ønsker derimot skrivemåten Storbekkseilen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Storebekkseilen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Det følger av løpenr. 135 at skrivemåten Storebekk- med e-fuge også må benyttes her i samsvar med uttalen. Etterleddet er ordet seil m. 'dokk, botn', som har seil som rettskrivingsform i norsk. Storebekkseilen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
140	189833	Stormyra / Storemyr	Storemyr	Myr, rett øst for Aurdalsætra	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at navnet har ubestemt form Storemyr.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Stormyra i Norge 1:50 000 fra 1975 og 1993, 1999 og 2008.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Halstein Heiene skriver at Storemyr er lokal uttale. Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Storemyr. Elling Fekjær ønsker derimot skrivemåten Stormyra. Svein Lie skriver at det på kartet er noen Storemyr og noen Stormyra, men at det nok er Storemyr som er det vanlige i bygda.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Storemyr i samsvar med flertallet av høringssvar og Svein Lies kommentar om vanlig uttale i bygda.</p> <p><u>Vurdering:</u> Kartverket legger i likhet med Språkrådet til grunn de lokale opplysningene om at uttalen tradisjonelt er Storemyr, som flertallet opplyser, og som samsvarer med den uttalen Svein Lie har opplyst. Storemyr fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

141	371634	<i>Stormyra / Storemyr</i>	Storemyr	Myr, rett øst for Holsætra	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at navnet har ubestemt form Storemyr.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Stormyra i Norge 1:50 000 fra 1976 og 1993, 1999 og 2007.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Storemyr. Svein Lie skriver at det på kartet er noen Storemyr og noen Stormyra, men at det nok er Storemyr som er det vanlige i bygda.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Storemyr i samsvar med flertallet av høringssvar og Svein Lies kommentar om vanlig uttale i bygda.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 140.</p>
142	726461	<i>Stupulmyr / Stupulmyra</i>	Stupulmyra	Myr	<p><u>Uttale:</u> Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at navnet har bestemt form Stupulmyra. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) fører Harald Dokkehaug opp uttalen /stu:ˈpul/ av forleddet, og opplyser at det kommer av stopul/støpul 'klokkeårn ved kirke'. Han benytter der skrivemåten Stupulmyra.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Stupulmyr i økonomisk kartverk fra 1973 (to tilstøtende kartblad), Stupulmyra i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen og Elling Fekjær ønsker skrivemåten Stupulmyra. Svein Lie skriver med henvisning til Sigrid Haugen at det skal hete Stupulmyra.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Stupulmyra i samsvar med høringssvarene.</p> <p><u>Vurdering:</u> Stopul og støpul er rettskrivingsformer i norsk, men Stupul- må regnes som en jamvektsform, og kan dermed benyttes i samsvar med punkt 3.2 i de utfyllende reglene. Etterleddet må få skrivemåten -myra i samsvar med punkt 2 i de utfyllende reglene: "Bruken av grammatisk kjønn, eintals- eller fleirtalsform, bunden eller ubunden form skal som hovedregel rette seg etter den nedervde lokale uttalen."</p> <p>Stupulmyra fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og punkt 2 og 3.2 i de utfyllende reglene.</p>
143	1016809	<i>Stupulmyra</i>		Adressenavn	<p>Kommunen er vedtaksmyndighet</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Stupulmyra.</p>

144	68667	<i>Sørbekken</i>	Sørbekken	Bekk	<p><u>Uttale:</u> Se Sørbekksetra nedenfor. I hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug står det at navnet har enstavingstonelag på s. 235, men han fører opp /sø:ˈbɛkk-/ som uttale i to avledede navn på s. 273.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Sørbekken i Norge 1:50 000 fra 1976 og 1993, 1999 og 2007, Sørbekken i økonomisk kartverk fra 1973.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Sørbekken, og skriver at Søbekk- uten r benyttes i sammensetninger. Elling Fekjær ønsker skrivemåten Sørbekken.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Sørbekken i samsvar med rettskrivinga.</p> <p><u>Vurdering:</u> Ordet sør har ofte bortfall av r i sammensatte stedsnavn, jf. løpenr. 96 Sørli, som også er med i denne saken. Dette bekreftes i hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug, der /sø:/ står oppført som uttaleform av navneleddet sør i Hedalen. Han nevner Sørbekken, Søvatna og Sørli som eksempler på navn med dette navneleddet. Det kan således ikke være noen rimelig tvil om at det er adverbet sør som ligger til grunn for alle disse stedsnavna. Hellsærbekken (Bubekken) renner ned i Hellsenningen fra vest, mens Sørbekken renner ned fra i Hellsenningen fra sør, og det kan være bakgrunnen for navnet. Alternativt kan Sørvatna være primærnavn til Sørbekken og de andre Sørbekknavna. Lokale teorier om at Sø- kommer av sju som i "sju bekker" kan avvises på rent språklig grunnlag. (Forts.)</p>
144	68667	<i>Sørbekken</i>		Bekk	<p><u>Vurdering (forts.):</u> Sørbekken og særlig Sørbekksetra har en lang tradisjon for en skrivemåte Sør- med r som strekker seg mer enn hundre år tilbake i tid. I denne saken har det ikke kommet fram noen sterke grunner til å fravike rettskrivingsformen av navnet. Den feilaktige lokale tolkingen "sju bekker" demonstrerer behovet for en fullnormert skrivemåte av dette navnet, slik at skrivemåten ikke skygger for meningsinnholdet, jf. § 1 første ledd i lov om stadnamn. I § 1 første ledd i forskrift om stadnamn framgår det at allment kjente ord og navneledd skal skrives i samsvar med gjeldende rettskriving. Sørbekken fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og § 1 første ledd i forskrift om stadnamn.</p>

145	601673	<i>Sørbekksætra / Søbekksætrene / Søbekksætra</i>	Sørbekksetra	Seter/støl	<p><u>Uttale:</u> Uttalen /sø:ˈbəkksɛ:ˈtra/ står registrert i herredsregisteret (1945).</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Søbekksr i gradteigskart fra 1918, 1930, 1946, 1954, 1958 og 1962, samt i Norge 1:50 000 fra 1952 og 1970, Sørbekksætra i Norge 1:50 000 fra 1976, 1993, 1999 og 2007, Søbekksætrene i økonomisk kartverk fra 1973, Sørbekksetra og Søbekksetra i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal D fra 1992 (Sørbekk- 6 ganger, Søbekk- 8 ganger).</p> <p><u>Høringssvar:</u> Halstein Heiene ønsker at ordet seter skrives med e etter uttalen, og at navnet bør skrives Søbekkseter (-a). Sigrid Haugen ønsker skrivemåten Søbekksætra. Svein Lie skriver at det visstnok ikke er enighet om første leddet her betyr sør, eller om det er noe annet. Lokal uttale er uten r, så da mener han at det er mest naturlig å skrive Søbekk- i alle disse navna.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Sørbekksetra.</p> <p><u>Vurdering:</u> Sørbekk-, jf. løpenr. 144, -setra, jf. løpenr. 36.</p>
146	(i matr.)	<i>Søbekksæteren</i>	Sørbekksetra	Stølseiendom 90/27	Jf. løpenr. 144 og 145.
147	(i matr.)	<i>Sørbekkseter</i>	Sørbekksetra	Stølseiendom 90/151	Jf. løpenr. 144 og 145.
148	(i matr.)	<i>Sørbrekseter II</i>	Sørbekksetra II – vedtaket gjelder ikke romertallet	Stølseiendom 90/174	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Sørbekksetra, og skriver at de antar at skrivemåten -brekk- er en trykkefeil, og at de ikke tar stilling til bruken av romertall.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 144 og 145. Vedtaket gjelder ikke romertallet i navnet, som videreføres uendret.</p>

149	(i matr.)	<i>Sørbekkstua</i>	<i>Sørbekkstua</i>	Bruk 83/28	<p><u>Uttale</u>: Ikke opplyst.</p> <p><u>Skrifttradisjon</u>: Sørbekkstua i gammel grunnbok fra 1936, i 1950-matrikkelen og i dagens matrikkel.</p> <p><u>Høringssvar</u>: Svein Lie skriver i et brev til Kartverket at ordet stue lokalt i Hedalen har uttalen /stuggu/.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet tilrår skrivemåten Sørbekkstua.</p> <p><u>Vurdering</u>: Forleddet beholder skrivemåten Sørbekk-, jf. løpenr. 144 og 145. Skrivemåten Sørbekkstugua hadde vært en mulighet her, men dette er en relativt ny eiendom. Det er ikke belagt at uttalen /stuggu/ faktisk er brukt i dette navnet, og vi har ikke lyktes i å få kontakt med eierne. Da har vi kun skriftformen å ta utgangspunkt i, og Sørbekkstua er den eneste skrivemåten som ser ut til å ha vært i offentlig bruk. Vi lar derfor skrifttradisjonen være avgjørende for dette navnet. Sørbekkstua fastsettes som skrivemåte i samsvar med skrifttradisjonen.</p>
150	(i matr.)	<i>Søbekkseter</i>	<i>Sørbekksetra</i>	Stølseiendom 94/2	<p><u>Høringssvar</u>: Elling Fekjær ønsker skrivemåten Søbekkseter.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet tilrår skrivemåten Sørbekksetra.</p> <p><u>Vurdering</u>: Jf. løpenr. 144 og 145.</p>
151	482263	<i>Søbekksanden</i>	<i>Sørbekksanden</i>	Strand	<p><u>Uttale</u>: /sø:ˈbəkksa:ˈn/, jf. s. 273 i hovedoppgaven Stadnamn i Hedalen i Valdres (1941) av Harald Dokkehaug.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet tilrår skrivemåten Sørbekksanden.</p> <p><u>Vurdering</u>: Jf. løpenr. 144 og 145.</p>
152	1016687	<i>Søbekkklia / Sørbekkklia</i>		Adressenavn	<p>Kommunen er vedtaksmyndighet</p> <p><u>Høringssvar</u>: Elling Fekjær ønsker skrivemåten Søbekkklia.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet tilrår skrivemåten Sørbekkklia.</p>
153	1016706	<i>Søbekkvegen / Sørbekkvegen</i>		Adressenavn	<p>Kommunen er vedtaksmyndighet</p> <p><u>Høringssvar</u>: Elling Fekjær ønsker skrivemåten Søbekkvegen.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet tilrår skrivemåten Sørbekkvegen.</p>
154	1016720	<i>Søbekksetervegen / Sørbekksetervegen</i>		Adressenavn	<p>Kommunen er vedtaksmyndighet</p> <p><u>Høringssvar</u>: Elling Fekjær ønsker skrivemåten Søbekksetervegen.</p> <p><u>Tilråding</u>: Språkrådet tilrår skrivemåten Sørbekksetervegen.</p>

155	737787	Ølnessætrin	Ølnessetre	Seter/støl	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1941) står /ø:ɾnɛ:ssɛ:tritn/ (plural), på: /-sɛ:ˈtɔrn/ (s.g.), til: /pɑ -sɛ:ˈtre/ (s.g.), alle oppført to ganger. I Tidsskrift for Valdres historielag fra 1980 står det i en artikkel av Ivar Aars at navnet både har /ø:.`nesetrè/ og /ø:.`nesetritn/ som uttale i målføret nå. Andreas Råheim og Håvard Kvål, som begge har støl i området, bruker /øɾ`nɛsetré/ som navneform.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Ølnes-Sre i en rektangelmåling fra 1839, Ølnes Sre i amtskart fra 1845 og 1919, Ølnesætrane og Ølnessæter i seterlistene fra 1930-tallet, Ølnessr i gradteigskart fra 1930, 1941, 1950, 1958 og 1962, samt i Norge 1:50 000 fra 1952, Ølnessætrin i Norge 1:50 000 fra 1976, 1993, 1999 og 2007. I bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987 brukes Ølnessetre (nominativ entall, 13 ganger), Ølnessetren (dativ entall, 10 ganger), og Ølnessetro (dativ flertall, 3 ganger).</p> <p><u>Høringssvar:</u> Andreas Råheim nevner at Ølnæs Sr er brukt i amtskartet fra 1838, som han har lagt ved (På kartet står det Ølnæs S^{re}). Hans oppfatning er at Ølnessetere er det daglig brukte navnet, og at navnet bør skrives slik. Andreas Bentzen mener at den korrekte skrivemåten er Ølnesæter. med kun én s. Torstein Øyhus mener også at rett skrivemåte av forleddet er Ølne-, ikke Ølnes-. Han skriver at det i forbindelse med vegnavn til Ølnesetervegen for noen år tilbake ble det gjort en grundig undersøkelse av hva som er mest riktig. Han mener at navnet mest sannsynlig kommer av det gammelnorske ordet ølning, som ifølge Det norske akademis ordbok betyr vind fra nord. Han hevder at det i Valdrisluren utgitt i 1893 er omtalt Ølnefjeld og Ølnesetrens tind, samt at det i flere eldre kart er skrevet Ølneseter/Ølnesæter.</p> <p><u>Tilråding:</u> Se nedenfor.</p>
-----	--------	-------------	------------	------------	---

155	737787	Ølnessætere / Ølnæssæter		Seter/støl	<p><u>Tilråding:</u> Språkrådet skriver følgende: "Appellativet nes i stedsnavn kan også brukes om et nes / en landtunge i terrenget. Kartet viser at det kan være tilfelle her. Ut fra dette tilrår vi skrivemåten Ølnessettrin, jf. også skriftradisjonen på kart og i matrikkelen fra 1904."</p> <p><u>Vurdering:</u> Om navnet Ølnesstølen på bruk 11/23 skriver Albert Kjær følgende i bokverket Norske Gaardnavne: "Jeg ved ikke, hvoraf Stedet har sit Navn; det ligger ikke paa noget Nes. Længere i Nordvest findes efter Kartet et Vand Ølsjøen, men dette ligger saa langt borte, at der ikke kan være Tale om en direkte Sammenhæng mellem Navnene. Af Gaarde ved Navn Ølnes findes kun een, i Stedje i Sogndal." I den grad navn på -nes benyttes i stedsnavn i Sør-Aurdal, ser det helst ut til å være på steder med nes i elver eller mellom to elver som løper sammen nedenfor. Slike naturforhold er ikke å finne på Ølnessetre, om man da ser bort fra mer ubetydelige bekkeløp på stedet. Det kan derfor ikke tas for gitt at ordet nes foreligger i dette stedsnavnet. Et alternativ kan være at *Ølne har vært et nå bortkommet stedsnavn eller navneledd, og at Ølnes- er en sammensetningsform med s-fuge av det aktuelle navnet eller ordet. Det kan uansett ikke være tvil om at riktig skrivemåte av forleddet i seternavnet er Ølnes- med s, jf. andre sammensetninger uten s i etterleddet, f.eks. Ølnesfjellet, som er skrevet slik i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987, og som Ølnesfjeldets (genitiv) i boka Valdrisluren fra 1886. Det synes dermed klart at forleddet i seternavnet også må skrives Ølnes-. (Forts.)</p>
-----	--------	-----------------------------	--	------------	--

155	737787	Ølneseteren		Seter/støl	<p><u>Vurdering (forts.):</u> For etterleddet er navnet skrevet i entall i nesten alle lokale kilder utenom i kart, og en flertallsform setrin basert på uttalevarianten /ø:ɾnɛ:ssɛ:trɪn/ synes derfor mindre tilrådelig. I regionen er det også en tendens til entallsform i slike navn, og flertallsformen må helst anses å være en form for appellativisk bruk, jf. løpenr. 25, slik at bruk av f.eks. Ølnesetrene i flertall helst må tolkes som 'setereiendommene på Ølnesetre'. I midlandsområdet er det i dag normeringspraksis for e-ending i sterke hunkjønnssord, jf. punkt 4.1.3 i de utfyllende reglene, og skrivemåten må derfor bli Ølnesetre med -e. Se løpenr. 36 når det gjelder spørsmålet om skrivemåten seter/setre eller sæter/sætre. Det er ingen holdepunkter for at -stølen benyttes som navn på hele setra, selv om det er brukt i matriklene på enkelte av de underliggende stølseiendommene, og Ølnesstølen vurderes derfor ikke nærmere som navn her.</p> <p>Ølnesetre fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn og punkt 4.1.3 i de utfyllende reglene.</p>
156	221163	Store Ølnessætere	Store Ølnesetre	Seter/støl	<p><u>Uttale:</u> På telefon med Kartverket oppgir Håvard Kvål uttalen /sto:ˈrə ø:ɾnɛ:sɛ:tré/, og han opplyser at dette er fellesnavn på stølseiendommene Kveasetre/Kveatrøe (11/18), Turidbråtasetre (11/23), Erstadbråtasetre (11/25), Leitesetre/Leitetrøe (13/6) og Blankenborg(-setre) (36/11). Navnet skiller disse stølseiendommene fra Bøhnssætre (11/41) lenger øst, som også regnes som en del av Ølnesetre. Han har aldri hørt noe motsvarende navn *Vesle Ølnesetre bli brukt.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Store Ølnessætrene i økonomisk kartverk fra 1972, store Ølnesetre og (på) store Ølnesetren i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987 (store Ølnesetre er nominativ entall, og store Ølnesetren er dativ entall).</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Store Ølnesetre.</p> <p><u>Vurdering:</u> I likhet med navnet Ølnesetre på hele stølsgrenda, er navnet Store Ølnesetre helst brukt i entall utenom på kart. Skrivemåten bør dermed være i samsvar med løpenr. 155.</p> <p>Store Ølnesetre fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

157	373785	Ølnessæterfjellet	Ølneseterfjellet	Ås	<p><u>Uttale:</u> I herredsregisteret (1941) står /ø:ɾnɛ:ssɛ:tærfjɛl'lə/ oppført som uttale. Andreas Råheim og Håvard Kvål kjenner kun /øɾ`nɛ:ssɛ:tærfjɛl'lə/ som tradisjonell navneform, ikke Ølnesfjellet uten -seter-.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Ølnesfjellets (i genitiv) i boka Valdrisluren fra 1886, Ølnessæterfj i Norge 1:50 000 fra 1952, Ølnessæterfjellet i Norge 1:50 000 fra 1976, 1993, 1999 og 2007, Ølnessæterfjellet og Ølnesæterfjellet (to tilstøtende kartblad) i økonomisk kartverk fra 1972, Ølneseterfjellet (og Ølnesfjellet) i bygdeboka Gard og bygd i Sør-Aurdal A fra 1987.</p> <p><u>Høringssvar:</u> Ingen.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Ølneseterfjellet.</p> <p><u>Vurdering:</u> Ølnesfjellet ser ikke ut til å være kjent lokalt i dag, og det er heller ikke helt klart ut fra kildene om dette navnet knytter seg til samme sted som Ølneseterfjellet. Skrivemåten Ølneseter- følger av løpenr. 155.</p>
158	403171	Ølnæsstølen	Ølnesstølen (undernavn)	Stølseiendom 11/23	<p><u>Uttale:</u> I bokverket Norske Gaardnavne står /ø:ˈnɛsstølen/ oppført som uttaleform. Dagens eier, Andreas Råheim, opplyser uttalen /øɾ`nɛstø:l'n/ om denne stølseiendommen på telefon med Kartverket, men han bruker /ø:ɾnɛsetré/ som navn på hele stølsgrenda der stølseiendommen ligger.</p> <p><u>Skrifttradisjon:</u> Ølnesstølen i 1886-, 1904-, 1950-matrikkelen, Ølnæsstølen i dagens matrikkel.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Ølnesstølen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Se løpenr. 155 når det gjelder forleddet Ølnes-. I Tidsskrift for Valdres historielag fra 1980 skriver Ivar Aars på s. 74 at både seter og støl blir brukt som benevnelser i Reinli og Bagn, at "ordet støl fått tydingi 'stølslag', 'seterlag,' medan seter blir nytta um einskildstølen". Begge ord er således brukt i dialekten lokalt, og da er det også grunnlag for å videreføre -stølen i navn der det tradisjonelt har blitt brukt, og -setre i navn der det har tradisjon. På dette stedet forholder imidlertid navna seg delvis omvendt, slik at noen av enkeltsetrene har -stølen som del av navnet, mens hele setra (hele seterlaget, se løpenr. 155) har -setre som etterledd. Ølnesstølen fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>

159	(i matr.)	<i>Ølnessæter</i>	Ølnessetre	Stølseiendom 11/25	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Ølnessæteren i 1904-matrikkelen, Ølneseteren i 1950-matrikkelen, Ølnessæter i dagens matrikkel.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Ølnessetre.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 155.</p>
160	(i matr.)	<i>Ølnæssæter</i>	Ølnessetre	Stølseiendom 11/26	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Ølnæssæteren i 1904-matrikkelen, Ølneseteren i 1950-matrikkelen, Ølnæssæter i dagens matrikkel.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Ølnessetre.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 155.</p>
161	(i matr.)	<i>Ølnessæter med skog</i>	Ølnessetre	Stølseiendom 11/41	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Ølneseter med skog i 1950-matrikkelen, Ølnessæter med skog i dagens matrikkel.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Ølneseter.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 155. Teksten "med skog" må regnes som en merknadstekst mer en et bruksnavn, og strykes derfor fra stølseiendoms-navnet.</p>
162	(i matr.)	<i>Ølnessæterhytten</i>	Ølneseterhytta	Fritidsbolig 11/51	<p><u>Høringssvar:</u> Andreas Bentzen ønsker skrivemåten Ølnesæterhytten, eventuelt Ørnesæterhytten. Han mener -sæter- må skrives med æ, som han anser som historisk korrekt, og ikke med -seter-.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Ølneseterhytta. De legger til at -hytten kan bare godtas dersom dette er et nytt navn som ikke skal normeres etter loven.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 155 når det gjelder forleddet Ølneseter-, jf. også løpenr. 36 når det gjelder skrivemåten -seter-. Dette navnet behandles etter lov om stadnamn på vanlig måte, for det er et nedarvet navn, og som Språkrådet skriver, må etterleddet da skrives -hytta i samsvar med lokalt talemål og regional normeringspraksis for linne hunkjønnsord.</p> <p>Ølneseterhytta fastsettes som skrivemåte i samsvar med § 4 i lov om stadnamn.</p>
163	(i matr.)	<i>Ølnesstølen</i>	Ølnesstølen	Stølseiendom 13/6	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Ølnesstølen i 1886- og 1904-matrikkelen, Ølnestølen i 1950-matrikkelen, Ølnesstølen i dagens matrikkel.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Ølnesstølen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 158.</p>
164	160154	<i>Ølnesstølen</i>	Ølnesstølen (undernavn)	Stølseiendom 13/8	<p><u>Skrifttradisjon:</u> Ølnesstølene i 1886- og 1904-matrikkelen, Ølnestølen i 1950-matrikkelen, Ølnesstølen i dagens matrikkel.</p> <p><u>Tilråding:</u> Språkrådet tilrår skrivemåten Ølnesstølen.</p> <p><u>Vurdering:</u> Jf. løpenr. 158.</p>

165	1015547	<i>Ølnesetervegen / Ølnesetervegen</i>		Adressenavn	Kommunen er vedtaksmyndighet <u>Høringssvar</u> : Andreas Bentzen ønsker skrivemåten Ølnesetervegen, ikke Ølnesetervegen. Han mener -sæter- må skrives med æ, som han anser som historisk korrekt, og ikke med -seter-. <u>Tilråding</u> : Språkrådet tilrår skrivemåten Ølnesetervegen.
-----	---------	--	--	-------------	---